

בטעמי המקרא

ספרי המקרא ערוכים ומחולקים
לנושאים ולפסקאות, עם כותרות

חומש ויקרא

נערך ע"י אהרון אמוזג

"נערך אתו אהרן מערב עד-בקר ... לדתיתכם" [ויקרא כדג]

מהדורת

ביכורים

אדר א' תשע"ד - פברואר 2014

חומש ויקרא – תוכן העניינים

עמודים א-ב	תוכן העניינים
1. ויקרא	קרבנות נדבת יחיד - ללא מועד קבוע, עפ"י רצון המקריב. 1. עולה 2. מנחות 3. שלמים – נדבות יחיד קרבנות חובה על חטאים 1. חטאת קבועה: 1.1. חטאת הכהן המשיח 1.2. חטאת הקהל [העלם דבר של ציבור] 1.3. חטאת נשיא [מלך] 1.4. חטאת יחיד הדיוט 2. חטאת עולה ויורד. [על: שבועת עדות, טומאת מקדש וקדשיו, שבועת ביטוי] 3. אשמות: 3.1. אשם מעילות 3.2. אשם תלוי [ספק חטא שיש עליו כרת] 3.3. אשם גולות
2. צו	תורת הקרבנות [דינים הנוגעים בעיקר לכהנים]: תורת העולה תורת המנחה קרבן אהרון ובניו תורת החטאת תורת האשם זכויות הכהנים בקרבנות תורת זבח השלמים איסור אכילת חלב ודם טקס משיחת אהרון, ומשיחת המשכן וכליו [ההנחיות ניתנו בפרשת תצוה]
3. שמיני	התחלה חגיגית של עבודת הקרבת הקרבנות מות נדב ואביהוא חוקי כהנים
	חוקי קדושה, טומאה וטהרה
	בעלי חיים המותרים והאסורים למאכל טומאת נבלות בעלי חיים: טומאת מגע, טומאת משא, כלים הנטמאים.
4. תזריע	טומאת היולדת וטהרתה טומאת נגעים בגוף האדם נגעים בעור הבשר צִרְעַת נוֹשֶׁנֶת שחין מְקַת-אֵשׁ בְּרָאשׁ או בְּנֶקֶן בהרות לבנות קרחת וגבחת דינים כלליים למצורע נגעי בגדים [צירעת בגדים]

5. מצורע

טקס טיהור המצורע
דיני צרעת הבית
טומאת הפרשות גוף [זיבה, נידה, שכבת זרע]

6. אחרי מות

טקס כניסת כהן גדול לקודש הקודשים ביום הכיפורים: אהרון, וכהן גדול לדורות.
דיני שחיטת חוץ והעלאת קרבן חוץ
איסורי ערוה [גילוי ערויות]

7. קדושים

מצוות "קדושים" בתחומים שונים:
מורא הורים, שבת, אלילים, זבח שלמים.
בקציר: פאה ולקט, ופרט – לעני ולגר.
יושר וצדק: גניבה, כחש, שקר, שבועת שקר, עושק, גול, הלנת שכר.
מכשול לפני עור, קללת החרש. צדק ומשפט.
אדם לחברו: רכיל, לא תשנא, הוכח תוכיח, לא תיקום, לא תיטור, ואהבת לרעך.
כלאים, השוכב עם שפחה, ערלת פרי.
מנהגי עבודה זרה: לא תנחשו, לא תעוננו, פאת הראש והזקן, שרט וקעקע, אובות וידעונים.
העונשים לעוברים על האיסורים: מולך, אובות וידעונים, מקלל הוריו.
העונשים על גילוי ערויות
אזהרות חוזרות, וסיכומים - לדיני קדושה וטהרה

8. אמור

דיני כהנים
דינים שונים בענייני קרבנות
מצוות קידוש השם -- חתימת נושא "קדושה, טומאה וטהרה"
צד כאן "קדושה, טומאה וטהרה"

9. בהר

פרשת המועדות [כל המועדים פרט לראש חודש]
דיני המנורה ונרותיה
דיני לחם הפנים
פרשת המקלל
דין מקלל אלהיו
דיני מכה אדם ובהמה

10. בחוקותי

שמיטה
שנת היובל
לא להונות, ואיסור נשך ותרביית
דיני עבדים [עבדים וגויים]
איסור ע"ז. שמירת שבת.
"אם-בְּחַקְתִּי תֵּלְכוּ ... וְאִם-בְּחַקְתִּי תִמָּאֲסוּ ..."
עֲרֵכֶיךָ
הַקְּדָשׁוֹת: דיני הקדשות וגאולתם
[בהמות, בית ושדה, בכורות בעלי חיים, חרם, ומעשרות מפרי הארץ ומהבהמה]

פרשת ויקרא

פרק א

א וַיִּקְרָא אֱלֹהִים וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר:
 ב דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
 אֲדֹם כִּי־יִקְרִיב מִכֶּם קִרְבָּן לַיהוָה
 מִן־הַבְּהֵמָה מִן־הַבָּקָר וּמִן־הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ אֶת־קִרְבָּנְכֶם:

ויקרא
[א זעירא]

קרבנות נדבת יחיד - ללא מועד קבוע, עפ"י רצון המקריב
 1. עולה 2. מנחות 3. שלמים - נדבות יחיד.

1. עולה

עולת בקר

סדר הקרבן

ג אִם־עֹלָה קִרְבְּנוֹ מִן־הַבָּקָר זָכָר תָּמִים יִקְרִיבֶנּוּ
 אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יִקְרִיב אֹתוֹ לְרֹצְנוֹ לִפְנֵי יְהוָה:
 ד וְסַמְד יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֹלָה וּנְרֻצָּה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו:
 ה וְשָׁחַט אֶת־כַּנֹּף הַבָּקָר לִפְנֵי יְהוָה
 וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּם:
 וְזָרְקוּ אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:
 ו וְהִפְשִׁיט אֶת־הָעֹלָה
 וְנָתַח אֹתָהּ לְנִתְחֶיהָ:
 ז וְנָתַנּוּ בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
 וְעָרְכוּ עֲצִים עַל־הָאֵשׁ:
 ח וְעָרְכוּ בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַנְּתֻחִים אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַפָּדָר
 עַל־הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ:

ט וְקָרְבוּ וּקְרָעוּ יְרֵתָיו בְּמַיִם
 וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַהּ עֹלָה אִשָּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה: {ס}

י וְאִם־מִן־הַצֹּאן קִרְבְּנוֹ מִן־הַפְּשָׁיִם אוֹ מִן־הָעִזִּים לְעֹלָה זָכָר תָּמִים יִקְרִיבֶנּוּ:
 יא וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה
 וְזָרְקוּ בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמּוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:
 יב וְנָתַח אֹתוֹ לְנִתְחָיו וְאֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־פָּדָרֹו
 וְעָרַךְ הַכֹּהֵן אֹתָם עַל־הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ:
 יג וְתִקְרַב וְתִפְרָעִים יְרֵתָיו בְּמַיִם
 וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַהּ

עולת צאן
[כבש או עז]

סדר הקרבן

עֹלָה הוּא אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה: {פ}

שני

יד ואם מן־העוף עלה קרבנו ליהוה
 והקריב מן־התרומה או מן־בגדי תיגה את־קרבנו:
 טו והקריבו הכהן אל־המזבח
 ומלך את־ראשו
 והקטיר המזבחה
 ונמצה דמו על קיר המזבח:
 טז והקטיר את־מראתו בנצחה
 והשליך אותה אצל המזבח קדמה אל־מקום הדשן:
 יז ושפסע אתו בכנפיו לא יבדיל
 והקטיר אתו הכהן המזבחה על־העצים אשר על־האש
 עלה הוא אשה ריח ניחם ליהוה: {ס}

עולת עוף

[תורים או בני־יונה]

סדר הקרבן

2. מנחות

פרק ב

[1] מנחת סולת

א ונפש כִּי־תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהנה קרבנו
 ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה:
 ב והביאה אל־בגדי אהרן הכהנים
 וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כֹּל־לבנתה
 והקטיר הכהן את־אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחם ליהוה:
 ג והנותרת מן־המנחה לאהרן ולבגדיו קדש קדשים מאשי יהוה: {ס}
 ד וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תגור
 סלת חלות מצת בלילות בשמן
 ורקיקי מצות משחים בשמן: {ס}
 ה ואם־מנחה על־המחבת קרבנה
 סלת בלילה בשמן מצה תהיה:
 ו פתות אלה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא: {ס}

[2] [3] מנחות
מאפה תגור
[שני סוגים][4] מנחה
על המחבת

עליושי

ז ואם־מנחת מרחשת קרבנה
 סלת בשמן תעשה:
 ח והבאת את־המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה
 והקריבה אל־הכהן והנישה אל־המזבח:
 ט והרים הכהן מן־המנחה את־אזכרתה
 והקטיר המזבחה אשה ריח ניחם ליהוה:
 י והנותרת מן־המנחה לאהרן ולבגדיו קדש קדשים מאשי יהוה:
 יא כֹּל־המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ
 כי כֹּל־שאר וכל־דבש לא־תקטירו ממנו אשה ליהוה:

כללים לכל
המנחות

יב קָרְבַּן רֵאשִׁית תִּקְרְבוּ אֹתָם לַיהוָה וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא־יֵשְׁלוּ לְרֵיחַ נִיחֹחַ:
 יג וְכֹל־קָרְבַּן מִנְחַתֶּךָ בַּמִּלַּח תִּמְלַח
 וְלֹא תִשְׁבִּית מִלַּח בְּרִית אֶל־הַיָּד מֵעַל מִנְחַתֶּךָ עַל כָּל־קָרְבָנְךָ תִּקְרִיב מִלַּח:
 {ס}

יד וְאִם־תִּקְרִיב מִנְחַת בְּכוֹרִים לַיהוָה
 אָבִיב קִלּוֹי בָּאֵשׁ גֵּרֵשׁ פְּרִמֹּל תִּקְרִיב אֶת מִנְחַת בְּכוֹרֶיךָ:
 טו וּנְתַתָּ עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְשִׁמְתָּ עָלֶיהָ לְבֵנָה מִנְחָה הִוא:
 טז וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אֲזִכְרֹתָהּ מִגִּרְשָׁהּ וּמִשְׁמֹנָהּ עַל עַל כָּל־לִבְנֹתָהּ
 אִשָּׁה לַיהוָה: {פ}

מנחת בכורים.
 חז"ל: מנחת
 העומר [מנחת
 ציבור]

פרק ג

3. שלמים -
 נדבות יחיד

רביעי

שלמים - נדבות יחיד: קרבנות הנאכלים לבעלים, לאחר שמרק דמם על המזבח, הוקטרו חלקים מסוימים, ונתנו מהם מתנות כהונה.

א וְאִם־זָבַח שְׁלָמִים קָרְבָּנוֹ

אִם מִן־הַבְּקָר הִוא מִקְרִיב
 אִם־זָכָר אִם־נִקְבָּה תָּמִים יִקְרִיבֵנוּ לִפְנֵי יְהוָה:
 ב וְסִמְךָ יָדוֹ עַל־רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ
 וְשִׁחֲטֹו בַּתַּח אֶהֱל מוֹעֵד
 וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶל־הַיָּדֹת אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:
 ג וְהִקְרִיב מִזְבַּח הַשְּׁלָמִים אִשָּׁה לַיהוָה
 אֶת־הַחֹלֶב הַמְּכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת כָּל־הַחֹלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב:
 ד וְאֶת שְׁתֵּי הַכִּלְיֹת וְאֶת־הַחֹלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים
 וְאֶת־הַיִּתְרֹת עַל־הַכְּבֵד עַל־הַכְּלִיֹּת וְסִירְנָה:
 ה וְהִקְטִירוּ אֹתוֹ בְּנֵי־אֹהֶל־הַמִּזְבֵּחַ עַל־הָעֹלָה
 אֲשֶׁר עַל־הַעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה: {פ}

שלמי בקר
 כללי
 סדר הקרבן

ו וְאִם־מִן־הַצֹּאן קָרְבָּנוֹ לְזָבַח שְׁלָמִים לַיהוָה

זָכָר אֹו נִקְבָּה תָּמִים יִקְרִיבֵנוּ:
 ז אִם־כֶּשֶׁב הִוא מִקְרִיב אֶת־קָרְבָּנוֹ
 וְהִקְרִיב אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה:
 ח וְסִמְךָ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ
 וְשִׁחֲט אֹתוֹ לִפְנֵי אֶהֱל מוֹעֵד
 וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶל־הַיָּדֹת עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:
 ט וְהִקְרִיב מִזְבַּח הַשְּׁלָמִים אִשָּׁה לַיהוָה
 חֹלֶב הָאֵלֶיּהָ תְּמִימָה לְעֹמֶת הַעֲצָה וְסִירְנָה
 וְאֶת־הַחֹלֶב הַמְּכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת כָּל־הַחֹלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב:

שלמי צאן
 [כבש או עז - כללי]
 • שלמי כבש:
 סדר הקרבן
 [המייוחד - האליה]

• ואת שתי הפלית ואת החלב אשר עלהו אשר על הכסלים
 ואת היתרת על הכבד על הפלית וסירנה:

יא והקטירו הפהן המזבחה לחם אשה ליהוה: {פ}

יב ואם עז קרבנו

והקריבו לפני יהוה:

יג וסמך את ידו על ראשו

ושחט אתו לפני אהל מועד

וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב:

יד והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה

את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב:

טו ואת שתי הפלית ואת החלב אשר עלהו אשר על הכסלים

ואת היתרת על הכבד על הפלית וסירנה:

טז והקטירם הפהן המזבחה לחם אשה ליהוה כל החלב ליהוה:

זי חקת עולם לדרתיקם בכל מושבתכם כל חלב וכל דם לא תאכלו: {פ}

• שלמי עז:

סדר הקרבן

איסור אכילת
חלב ודם

זבויישי

קרבנות חובה על חטאים

1. חטאת קבועה 2. חטאת עולה וירד 3. אשמות

פרק ד

א וידבר יהוה אל משה לאמר:

ב דבר אל בני ישראל לאמר

נפש כיתחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה
 ועשה מאחת מהנה:

1. חטאת קבועה

ג אם הפהן המשיח יחטא לאשמת העם

והקריב על חטאתו אשר חטא פה בן-בקר תמים ליהוה לחטאת:

1.1 חטאת
הכהן המשיח

הקרבן

ד והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה

וסמך את ידו על ראש הפר

ושחט את הפר לפני יהוה:

ה ולקח הפהן המשיח מנהם הפר והביא אתו אל אהל מועד:

ו וטבל הפהן את אצבעו בדם

והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני פרכת הקדש:

ז ונתן הפהן מן הדם

על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד

סדר הקרבן

[חטאת פנימית]

שריפה

וְאֵת | כָּל־הֶדֶם הַפֶּהַר
 וְשֹׁפֵד אֶל־יְסוּד מִזִּבְחַת הָעֹלָה אֲשֶׁר־פָּתַח אֱהֵל מוֹעֵד:
 n וְאֵת־כָּל־חֵלֶב פֶּהַר הַחֲטָאת יָרִים מִמֶּנּוּ
 אֶת־הַחֵלֶב הַמִּכֹּסֶה עַל־הַקָּרֵב וְאֵת כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקָּרֵב:
 ט וְאֵת שְׁתֵּי הַכִּלְיֹת וְאֵת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכֹּסְלִים
 וְאֵת־הַיִּתְרֹת עַל־הַכֹּבֵד עַל־הַכִּלְיֹת יִסְרְוּנָה:
 י כַּאֲשֶׁר יוֹרֵם מִשׁוֹר זִבְחַת הַשְּׁלָמִים
 וְהַקְטִירֵם הַכֹּהֵן עַל מִזְבַּח הָעֹלָה:
 יא וְאֵת־עוֹר הַפֶּהַר וְאֵת־כָּל־בְּשָׂרוֹ עַל־רַאשׁוֹ וְעַל־כַּרְעָיו וְקָרְבּוֹ וּפְרָשׁוֹ:
 יב וְהוֹצִיא אֶת־כָּל־הַפֶּהַר אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל־מְקוֹם טְהוֹר אֶל־שֹׁפֵד הַדָּשָׁן
 וְשָׂרַף אֹתוֹ עַל־עֵצִים בְּאֵשׁ עַל־שֹׁפֵד הַדָּשָׁן יִשְׂרָף: {פ}

1.2 חטאת הקהל
 [פר-העלם-דָּבָר
 של ציבור]

יג וְאִם כָּל־עַרְתֵּי יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ וְנִעְלַם דְּבָר מֵעֵינֵי הַקֹּהֵל
 וְעָשׂוּ אֶחָת מִכָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־תַעֲשֶׂינָהּ וְאָשְׁמוּ:
 יד וְנִזְדָּעַת הַחֲטָאת אֲשֶׁר חָטְאוּ עֲלֶיהָ

הקרבן

וְהַקְרִיבוּ הַקֹּהֵל פֶּהַר בֶּן־בֶּקֶר לַחֲטָאת

סדר הקרבן

וְהִבְיֵאוּ אֹתוֹ לִפְנֵי אֱהֵל מוֹעֵד:
 טו וְסִמְכוּ זָכָנִי הַעֲדָה אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הַפֶּהַר לִפְנֵי יְהוָה
 וְשָׂחַט אֶת־הַפֶּהַר לִפְנֵי יְהוָה:
 טז וְהִבְיֵא הַכֹּהֵן הַמְּשִׁיחַ מִדָּמֵם הַפֶּהַר אֶל־אֱהֵל מוֹעֵד:
 יז וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶצְבָּעוֹ מִן־הַדָּמִם
 וְהִזָּה שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֵת פְּנֵי הַפָּרְכָת:
 יח וּמִן־הַדָּמִם וְתֵן | עַל־קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֱהֵל מוֹעֵד
 וְאֵת כָּל־הַדָּמִם וְשֹׁפֵד אֶל־יְסוּד מִזִּבְחַת הָעֹלָה אֲשֶׁר־פָּתַח אֱהֵל מוֹעֵד:
 יט וְאֵת כָּל־חֵלְבֹו יָרִים מִמֶּנּוּ וְהַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַה:
 כ וְעֵשָׂה לַפֶּהַר כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לַפֶּהַר הַחֲטָאת כֵּן יַעֲשֶׂה־לָּהּ
 וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לָהֶם:

[חטאת פנימית]

שריפה

כא וְהוֹצִיא אֶת־הַפֶּהַר אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה
 וְשָׂרַף אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר שָׂרַף אֵת הַפֶּהַר הַרֹאשׁוֹן חֲטָאת הַקֹּהֵל הוּא: {פ}

1.3 חטאת
 [נשיא
 מלך]

כב אֲשֶׁר נָשִׂיא יַחֲטֵא
 וְעֵשָׂה אֶחָת מִכָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֲלֵהֶיוּ אֲשֶׁר לֹא־תַעֲשֶׂינָהּ בְּשִׁנְיָהּ וְאָשְׁם:
 כג אִז־הוֹדָע אֵלָיו חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ

החטא

והביא את־קרבנו שְׁעִיר עִזִּים זָכָר תָּמִים: הקרבן
 וְסַמֵּךְ יָדוֹ עַל־רֹאשׁ הַשְּׁעִיר כד
 וְשַׁחֲטֵהוּ אֹתוֹ בַּמִּקְוֶה אֲשֶׁר־יִשְׁחַט אֶת־הָעֵלָה לִפְנֵי יְהוָה חֲטָאת הוּא: סדר הקרבן
 כה וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָם הַחֲטָאת בְּאֶצְבָּעָיו וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבֵּחַ הָעֵלָה [חטאת חיצונה]
 וְאֶת־דָּמּוֹ יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוּד הָעֵלָה:
 וְאֶת־כָּל־חֲלֵבֵהוּ וְקִטְוֵיר הַמִּזְבֵּחַה כְּחֵלֶב זֶבַח הַשְּׁלָמִים כו
 וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן מִחֲטָאתוֹ וְנִסְלַח לוֹ: {פ}

עוֹשֵׂי

כז וְאִם־נִפְשׁ אַחַת תִּחַטָּא בְּשִׁנְיָה מֵעַם הָאָרֶץ 1.4 חטאת יחיד [הדיוט]
 בְּעִשְׂתָּהּ אַחַת מִמִּצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־תַעֲשֶׂינָהּ וְאָשָׁם: החטא
 כח אִזּו הוֹרַע אֵלָיו חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא * אפשרות א: שְׁעִיר עִזִּים
 והביא קרבנו שְׁעִירַת עִזִּים תְּמִימָה נְקִיָּה עַל־חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא: סדר הקרבן
 כט וְסַמֵּךְ אֶת־יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחֲטָאת [חטאת חיצונה]
 וְשַׁחֲטֵהָ אֶת־תְּחִטָּאת בַּמִּקְוֶה הָעֵלָה:
 ל וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעָיו וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבֵּחַ הָעֵלָה
 וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ:
 לא וְאֶת־כָּל־חֲלֵבֶיהָ יֹסִיר כְּאֲשֶׁר הוֹסֵר חֵלֶב מֵעַל זֶבַח הַשְּׁלָמִים * אפשרות ב: כבש
 וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַה לְרִיחַ נִיחֻם לַיהוָה סדר הקרבן
 וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לוֹ: {פ} [חטאת חיצונה]

לב וְאִם־כִּפְּשׁ יִבִּיא קָרְבָּנוֹ לַחֲטָאת נִקְבָּה תְּמִימָה וַיִּבְיָאנָה: * אפשרות ב: כבש
 לג וְסַמֵּךְ אֶת־יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחֲטָאת סדר הקרבן
 וְשַׁחֲטֵהָ אֹתָהּ לַחֲטָאת בַּמִּקְוֶה אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־הָעֵלָה:
 לד וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָם הַחֲטָאת בְּאֶצְבָּעָיו וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבֵּחַ הָעֵלָה [חטאת חיצונה]
 וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ:
 לה וְאֶת־כָּל־חֲלֵבֶיהָ יֹסִיר כְּאֲשֶׁר יוֹסֵר חֵלֶב־הַכֶּשֶׁב מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים * אפשרות ב: כבש
 וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן אֹתָם הַמִּזְבֵּחַה עַל אִשֵּׁי יְהוָה סדר הקרבן
 וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל־חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא וְנִסְלַח לוֹ: {פ}

פֶּרֶק ה'

2 חטאת
עולה ויורד

א וְנִפְשׁ כִּי־תִחַטָּא על החטאים
 וְשָׁמַעְהָ קוֹל אֱלֹהִים וְהוּא עֹד אִזּו רָאָה אִזּו יָדַע * שבועות עדות [ראה ולא בא להעיד]
 אִם־לֹא יִגִּיד וְנִשָּׂא עוֹנוֹ:

• טומאת מקדש וקדשיו
• שבעות ביטוי
[על אחד מהנ"ל]

ב או נִפֶּשׁ אֲשֶׁר תִּנְעַ בְּכָל־דָּבָר טָמֵא אוֹ בְּנִבְלַת חַיָּה טָמֵאָה
אוֹ בְּנִבְלַת בְּהֵמָה טָמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת שְׂרָץ טָמֵא

וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא טָמֵא וְאָשָׁם:

ג אוֹ כִּי יִנְעַ בְּטִמְאַת אָדָם לְכֹל טָמְאָתוֹ אֲשֶׁר יִטְמֵא בָּהּ

וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאָשָׁם:

ד אוֹ נִפֶּשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבַטָּא בְּשִׁפְתַיִם לְהִרְעוֹ אוֹ לְהִיטִיב

לְכֹל אֲשֶׁר יִבְטָא הָאָדָם בְּשִׁבְעָה וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ

וְהוּא־יָדַע וְאָשָׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה:

ה וְהָיָה כִּי־יֵאָשָׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה

הכפרה

וְהִתְוַדָּה אֲשֶׁר חָטָא עָלָיָהּ:

א. מתודה

ו וְהִבִּיא אֶת־אֲשָׁמוֹ לַיהוָה עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא

נִקְבָּה מִן־הַצֹּאן כַּשֶּׁבֶה אוֹ־שְׂעִירַת עֵזִים לְחַטָּאת

וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מִחַטָּאתוֹ:

ב. קרבן
[3 אפשרויות]:
[1 נקבה מן הצאן]

ז וְאִם־לֹא תִנְיַע יָדוֹ הֵי שֶׁה־

וְהִבִּיא אֶת־אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תָרִים אוֹ־שְׁנֵי בְּגֵי־יוֹנֶה לַיהוָה

אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לַעֲלֵהּ:

[2 שתי תורים
או שני בני יונה]

ח וְהִבִּיא אֹתָם אֶל־הַכֹּהֵן

וְהִקְרִיב אֶת־אֲשֶׁר לְחַטָּאת רִאשׁוֹנָה וּמִלֶּךְ אֶת־רִאשׁוֹ מִמוּל עֶרְפוֹ וְלֹא יִבְדִּיל:

ט וְהָיָה מִדָּם הַחַטָּאת עַל־קִיר הַמִּזְבֵּחַ

וְהַנֶּשֶׂאֶר בָּדָם יִמְצָה אֶל־יָסוּד הַמִּזְבֵּחַ חַטָּאת הוּא:

י וְאֶת־הַשְּׁנֵי יַעֲשֶׂה עָלָה כַּמִּשְׁפֵּט

וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מִחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא וְנִסְלַח לוֹ: {ס}

שביעי

יא וְאִם־לֹא תִשִּׁיג יָדוֹ לְשְׁתֵּי תָרִים אוֹ לְשְׁנֵי בְּגֵי־יוֹנֶה

וְהִבִּיא אֶת־קָרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חָטָא עֲשִׂירַת הָאָפֶה סֵלֶת לְחַטָּאת

לְאִי־שִׁים עָלֶיהָ שָׁמֶן וְלֹא־יִתֵּן עָלֶיהָ לְבָנָה כִּי חַטָּאת הוּא:

יב וְהִבִּיאָהּ אֶל־הַכֹּהֵן

וְקִמְצָן הַכֹּהֵן וּמִמֶּנָּה מִלּוֹא קִמְצוֹ אֶת אֲזַכְרֹתָהּ

וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַהּ עַל אֲשֵׁי יְהוָה חַטָּאת הוּא:

יג וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא מֵאַחַת מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ

וְהִיָּתָה לַכֹּהֵן כַּמִּנְחָה: {ס}

[3 עשירית
האיפה סולת]

3. אשמות

יד וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

3.1 אשם מעילות

טו גִּפְשׁ כִּי-תִמְעַל מֵעַל וְחָטְאָהּ בַּשְּׂגָוָה מִקִּדְשֵׁי יְהוָה
וְהָבִיא אֶת-אֲשָׁמוֹ לַיהוָה אֵיל תְּמִים מִן-הַצֹּאן
בְּעֶרְכָּהּ כְּסִף-שִׁקְלִים בַּשִּׁקְלֵי-הַקֹּדֶשׁ לְאָשָׁם:
טז וְאֵת אֲשֶׁר חָטְאָ מִן-הַקֹּדֶשׁ יִשְׁלַם וְאֶת-חֲמִישְׁתּוֹ יוֹסֵף עָלָיו וְנָתַן אֹתוֹ לַכֹּהֵן
וַתְּכַהֵן וַיְכַפֵּר עָלָיו בְּאֵיל הָאָשָׁם וַיִּסְלַח לוֹ: {פ}

3.2 אשם תלוי

[ספק חטא שיש
עליו כרת]

יז וְאִם-נִפְשׁוּ כִּי תַחְטְאוּ וְעִשְׂתֶּה אַחַת מִכָּל-מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשֶׂינָהּ
וְלֹא-יָדַע וְאָשָׁם וְנִשְׂא עֲוֹנוֹ:

הכפרה

יח וְהָבִיא אֵיל תְּמִים מִן-הַצֹּאן בְּעֶרְכָּהּ לְאָשָׁם אֶל-הַכֹּהֵן
וַיְכַפֵּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל שְׂגָוָתוֹ אֲשֶׁר-שָׁגָג וְהוּא לֹא-יָדַע וַיִּסְלַח לוֹ:
יט אָשָׁם הוּא אָשָׁם אֲשֶׁם לַיהוָה: {פ}

3.3 אשם גזלות

כ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

סוגי גזלות:

כא גִּפְשׁ כִּי תַחְטְאוּ וּמַעַלְהָ מֵעַל בֵּיהוָה
וּכְחֹשׁ בַּעֲמִיתוֹ בַּבֶּקֶדוֹן
אוֹ-בַחֲשׂוּמַת יָד אוֹ בַגְּזֹל
אוֹ עֶשֶׂק אֶת-עַמִּיתוֹ:
כב אוֹ-מִצְאָ אֲבֹדָה וּכְחֹשׁ בָּהּ
וְנִשְׁבַּע עַל-שִׁקְר
עַל-אַחַת מִכָּל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה הָאָדָם לַחֲטָא בְהִנֵּה:

[על אחת מהנ"ל]

העונש/הכפרה:

א. השבת הגזילה

כג וְהִיזָה כִּי-יַחְטְאוּ וְאָשָׁם
וְהָשִׁיב אֶת-הַגְּזֹלָה אֲשֶׁר גָּזַל
אוֹ אֶת-הַעֶשֶׂק אֲשֶׁר עֶשֶׂק
אוֹ אֶת-הַבֶּקֶדוֹן אֲשֶׁר הִבְקֵד אֹתוֹ
אוֹ אֶת-הָאֲבֹדָה אֲשֶׁר מִצְאָ:

מבטיר

כד אוֹ מִכָּל אֲשֶׁר-יִשְׁבַּע עָלָיו לְשִׁקְר

וְשִׁלַּם אֹתוֹ בְּרֵאשׁוֹ וְחֲמִישְׁתּוֹ יוֹסֵף עָלָיו לְאֲשֶׁר הוּא לוֹ וַתִּגְנוּ בַיּוֹם אֲשִׁמְתוֹ:

ב. ועוד חמישית

כה וְאֶת-אֲשָׁמוֹ יָבִיא לַיהוָה אֵיל תְּמִים מִן-הַצֹּאן בְּעֶרְכָּהּ לְאָשָׁם אֶל-הַכֹּהֵן:

ג. קרבן אשם

כו וַיְכַפֵּר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה וַיִּסְלַח לוֹ

עַל-אַחַת מִכָּל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה לְאֲשָׁמָה בָּהּ: {פ}{פ}{פ}

פרשת צו

תורת הקרבנות [דינים הנוגעים בעיקר לכהנים]

פרק ו

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

ב צו אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-בָּנָיו לֵאמֹר:

זאת תזכור העלה

תורת העלה

הוא העלה על מקדשה על-המזבח כל-הלילה עד-הבקר
ואש המזבח תוקד בו:

ג ולבש הכהן מרו בור ומכנסיו-בד וילבש על-בשרו
והרים את-הדשן אשר תאכל האש את-העלה על-המזבח
ושלמו אצל המזבח:

פעילות יומית
הידועה כ"תרומת
הדשן

ד ופשט את-בגדיו וילבש בגדים אחרים
והוציא את-הדשן אל-מחוץ למחנה אל-מקום טהור:

ה והאש על-המזבח תוקד-בו לא תכבה
ובער עליה הכתן עצים בבקר בבקר
וערף עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים:
ו אש תמיד תוקד על-המזבח לא תכבה: {ס}

ז וזאת תזכור המנחה

תורת המנחה
[מנחת סולת]

ח הקרב אתה בני-אהרן לפני יהוה אל-פני המזבח:
והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה
ואת כל-הלבנה אשר על-המנחה
והקטיר המזבח ריח ניחח אזכרתה ליהוה:

סדר הקרב

ט והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו
מצות האכל במקום קדש בחצר אהל-מועד ויאכלוה:
י לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי
קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם:

זכות הכהנים וכללי
האכילה

[קודש קדשים]

יא כל-זכר בבני אהרן ויאכלנה חק-עולם לדורתכם מאשי יהוה
כל אשר-יגע בהם יקדש: {פ}

עני

יב וידבר יהוה אל-משה לאמר:

יג זה קרבן אהרן ובניו אשר-יקריבו ליהוה ביום המשח אותו:

קרבן אהרן ובניו

שירת האפה סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב:

סדר הקרב

יד על־מִחְבֹּת בַּשָּׁמֶן תַּעֲשֶׂה מִרְבֵּבֶת תְּבִיאָנָהּ תִּפְיְנִי מִנְחַת פְּתִים תִּקְרִיב רִית־נִיחָח לַיהוָה:

טו והִפְלוּן הַמְּשִׁיחַ תַּחֲתֵיו מִבְּנֵי יַעֲשֶׂה אֹתָהּ חֶק־עוֹלָם לַיהוָה כְּלִיל תִּקְטָר:

חוק עולם לכה המשח

טז וְכָל־מִנְחַת כֹּהֵן כְּלִיל תִּהְיֶה לֹא תֹאכַל: {פ}

יז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

יח דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בְּנָיו לֵאמֹר

זאת תורת החטאת

תורת החטאת

במקום אשר תשחט העֹלָה תִשְׁחַט הַחַטָּאת לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא:

קדש קדשים

יט כֹּהֵן הַמַּחֲטֵא אֹתָהּ יֹאכְלֶנָהּ בְּמִקְוֵם קֹדֶשׁ תֹּאכְלָהּ בַּחֲצַר אֹהֶל מוֹעֵד:

אכילה

כ כָּל אֲשֶׁר־יִגַע בַּבְּשָׂרָה וַיִּקְדָּשׁ

מגע ובישול

וְאֲשֶׁר יִזְהַ מִדְּמָה עַל־הַבְּגָד אֲשֶׁר יִזְהַ עָלֶיהָ תִּכַּבֵּס בְּמִקְוֵם קֹדֶשׁ:

כא וְכֹל־יִחַרְדֵּשׁ אֲשֶׁר תִּבְשַׁל־בוֹ יִשְׂבַּר

וְאִם־בְּכֵלִי נִחֲשַׁת בְּשֻׁלָה וּמִרְק וּשְׂטָף בְּמַיִם:

כב כָּל־זָכָר בַּכֹּהֲנִים יֹאכַל אֹתָהּ קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא:

אכילה

כג וְכָל־חַטָּאת אֲשֶׁר יִזְבָּא מִדְּמָה אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ לֹא תֹאכַל

בְּאֵשׁ תִּשְׂרֹף: {פ}

פרק ז

א וְזֹאת תּוֹרַת הָאֲשָׁם קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא:

תורת האשם

ב בְּמִקְוֵם אֲשֶׁר יִשְׁחַטוּ אֶת־הָעֹלָה יִשְׁחַטוּ אֶת־הָאֲשָׁם

וְאֶת־דָּמֹו יִזְרַק עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

זר הקרבן

ג וְזֹאת כָּל־חֻלְבוֹ יִקְרִיב מִמֶּנּוּ

אֵת הָאֵלֶּיָהּ וְאֶת־הַחֻלֵּב הַמִּכַּסֶּה אֶת־הַקָּרֵב:

ד וְזֹאת שְׁתֵּי הַכִּלִּית וְאֶת־הַחֻלֵּב אֲשֶׁר עָלֵיהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכֹּסְלִים

וְאֶת־הַיִּתְדֹת עַל־הַכְּבֹד עַל־הַכִּלִּית וְסִירְנָה:

ה וְהַקְטִיר אֹתָם הַכֹּהֵן הַמְּזַבְּחָה אִשָּׁה לַיהוָה אֲשָׁם הוּא:

ו כָּל־זָכָר בַּכֹּהֲנִים יֹאכְלֶנּוּ

זכות הכהנים באשם

בְּמִקְוֵם קֹדֶשׁ יֹאכְלָהּ קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא:

ז כַּחַטָּאת פֶּאֲשָׁם תּוֹרָה אַחַת לָהֶם הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִכַּפֵּר־בוֹ לֹו יְהוָה:

ח והכִּתוּן הַמִּקְרִיב אֶת־עֹלֹת אִישׁ עֹד הָעֹלָה אֲשֶׁר הִקְרִיב לִפְנֵי לֹ הַיְהוָה:
 ט וְכֹל־מִנְחָה אֲשֶׁר תִּאֲמָה בַתְּנוּר וְכֹל־נְעֻשָׁה בַמִּרְחֶשֶׁת וְעַל־מִחְבַּת
 לִפְנֵי הַמִּקְרִיב אֹתָהּ לֹ הַיְהוָה:
 י וְכֹל־מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְחֶרֶבָה לְכֹל־בְּנֵי אֶתְרֹן תִּהְיֶה אִישׁ כְּאִשּׁוֹ: {פ}

זכויות הכהנים
בעולה ובבשר
המנחות

עברייני

יא וְזֹאת תֹּדֶת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יִקְרִיב לַיהוָה:

תודת זבח השלמים

יב אִם עַל־תּוֹדָה יִקְרִיבֶנּוּ וְהִקְרִיב וְעַל־זֶבַח הַתּוֹדָה
 חֲלֹזֹת מִצֹּזֹת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן
 וְרִקְקֵי מִצֹּזֹת מִשְׁחִים בַּשֶּׁמֶן
 וְסֹלֶת מִרְפָּכֶת חֲלֹזֹת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן:
 יג עַל־חֲלֹזֹת לֶחֶם חֲמֵץ יִקְרִיב קֶרֶבֶנוּ עַל־זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמוֹי:
 יד וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ אַחֲרַי מִכָּל־קֶרֶבֶן תְּרוּמָה לַיהוָה
 לִפְנֵי הַזֶּהָק אֶת־הֵם הַשְּׁלָמִים לֹ הַיְהוָה:
 טו וּבִשְׂרֵזֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמוֹי בְּיוֹם קֶרֶבֶנוּ יֹאכַל לֹ־יִגִּיעַ מִמֶּנּוּ עַד־בֶּקֶר:

1. זבח התודה
 4 סוגי לחמי תודה
 לכהן
 זמן האכילה

טז וְאִם־נִדְרָה אֹי נִדְבָה זֶבַח קֶרֶבֶנוּ
 בְּיוֹם הַקְּרִיבֹת אֶת־זֶבְחֹהּ יֹאכַל וּמִמְחֹלֶת וְהַנּוֹתֵר מִמֶּנּוּ יֹאכַל:
 יז וְהַנּוֹתֵר מִבִּשְׂרֵזֶבַח הַזֶּבַח בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי כְּאִשׁ יִשְׂרָאֵל:
 יח וְאִם הָאֶכָל יֹאכַל מִבִּשְׂרֵזֶבַח שְׁלָמוֹי בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי לֹ יִרְצֶה
 הַמִּקְרִיב אֹתוֹ לֹ יִחַשֵׁב לֹ פְּנוּל יִהְיֶה
 וְהִנְפֵּשׁ הָאֶכָלֹת מִמֶּנּוּ עֹנֶה תִּשָּׂא:

2 שלמי
 נדר או נדבה
 זמן אכילת הזבח

יט וְהַבֶּשֶׂר אֲשֶׁר־יִגַּע בְּכֹל־טָמֵא לֹ יֹאכַל כְּאִשׁ יִשְׂרָאֵל
 וְהַבֶּשֶׂר כָּל־טָהוֹר יֹאכַל בֶּשֶׂר:
 כ וְהִנְפֵּשׁ אֲשֶׁר־הָאֶכָל בֶּשֶׂר מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה וְשִׂמְאָתוֹ עֲלָיו
 וְנִכְרְתָה הַנִּפְשׁ הַהוּא מֵעַמִּי:
 כא וְנִפְשׁ כִּי־תִגַּע בְּכֹל־טָמֵא בְּשִׂמְאֵת אָדָם אֹי בְּבִהְמָה טָמֵאָה
 אֹי בְּכֹל־שִׂקָץ טָמֵא וְאֶכָל מִבִּשְׂרֵזֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה
 וְנִכְרְתָה הַנִּפְשׁ הַהוּא מֵעַמִּי: {פ}

דיני אכילת
 בשר השלמים

כב וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 כג דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר:

מספיקה פאניין
 p'ni'ne

כד כָּל־חֵלֶב שׂוֹר וְכֶשֶׂב וְעֹי לֹ תֹאכְלוּ:
 כה וְחֵלֶב נֹבֵל וְחֵלֶב טְרֵפָה יַעֲשֶׂה לְכֹל־מְלֹאכָה וְאֶכָל לֹ תֹאכְלוּהוּ:

איסור אכילת
 חלב

כה כי כל־אכל חֶלֶב מִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִקְרִיב מִמֶּנָּה אִשָּׁה לַיהוָה
וּנְכֹרֶתָה הַנֶּפֶשׁ הַאֲכָלָת מַעֲמִיהָ:

איסור אכילת דם

כו וְכֹל־דָּם לֹא תֹאכְלוּ בְּכֹל מוֹשְׁבֵיכֶם לְעוֹף וּלְבֵהֵמָה:
כז כֹּל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר־תֹּאכַל כֹּל־דָּם וּנְכֹרֶתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מַעֲמִיהָ:

וּמִזְבֵּחַ אֲזַיִן
זֵבֵיחַ

כח וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
כט דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר:

עבודת השלמים

הַמִּקְרִיב אֶת־זִבְחַ שְׁלָמָיו לַיהוָה יָבִיא אֶת־קָרְבָּנוֹ לַיהוָה מִזִּבְחַ שְׁלָמָיו:
ל יָדָיו וּתְבִיאֵינָה אֶת־אֲשֵׁי יְהוָה אֶת־הַחֶלֶב עַל־הַחֹזֶה וּבִיאָמוֹ
אֵת הַחֹזֶה לְהַגִּיף אֹתוֹ תַּנְּוֹפֵה לִפְנֵי יְהוָה:

החלב והחזה

לא וְהִקְטִיר חֶבְתָּן אֶת־הַחֶלֶב הַמִּזְבֵּחַ
וְהִיָּה הַחֹזֶה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו:

זכויות הכהנים (מתנות כהונה)

לב וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין תִּתְּנוּ תְרוּמָה לַכֹּהֵן מִזִּבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם:
לג הַמִּקְרִיב אֶת־הֶם הַשְּׁלָמִים וְאֵת־הַחֶלֶב מִבְּנֵי אֹהֲרֹן
לו לֹא תִהְיֶה שׁוֹק הַיָּמִין לְמִנְחָה:

תזכורת הסבר

לז כִּי אֶת־חֹזֶה הַתְּנוּפֵה וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה
לְקַחְתִּי מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחֵי שְׁלָמֵיהֶם
וְאֵתָן אֹתָם לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וּלְבָנָיו לְחֶק־עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

לה זֹאת מִשְׁחַת אֹהֲרֹן וּמִשְׁחַת בָּנָיו מֵאֲשֵׁי יְהוָה בְּיוֹם הַקְּרִיב אֹתָם לַכֹּהֵן לַיהוָה:
לו אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַתֵּת לָהֶם בְּיוֹם מִשְׁחָו אֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
חֶקֶת עוֹלָם לְדֹרֹתָם:

חתימת זכויות הכהנים בקרבנות

לז זֹאת הַתּוֹרָה לְעֹלֹת לְמִנְחָה וּלְחֻטָּאת וּלְזָאֵשׁ וּלְמִלּוּאִים וּלְזִבְחַ הַשְּׁלָמִים:
לח אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּתֵר סִינַי
בְּיוֹם צִוָּהוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהִקְרִיב אֶת־קָרְבָּנֵיהֶם לַיהוָה בְּמִדְבַר סִינַי: {פ}

חתימת תורת הקרבנות בפרשה

רביעי טקס משיחת אהרון, ומשיחת המשכן וכליו [ההנחיות ניתנו בפרשת תצוה, שמות כט, א-ז]

פרק ח

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

היערכות לטקס

ב קַח אֶת־אֹהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו אֹתוֹ וְאֵת הַבְּגָדִים וְאֵת שִׁמֹן הַמִּשְׁחָה
וְאֵת פֶּר הַחֻטָּאת וְאֵת שְׁנֵי הָאֵילִים וְאֵת סַל הַמִּצּוֹת:
ג וְאֵת כָּל־הָעֵדָה הַקָּהָל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:

הוראה

ד וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ
וַתִּקְהַל הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:

ביצוע

[ראה שמות כט, כו ואילך]

הציווי: בפר' תצוה,
שמות כט, א-לז

ה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעֶדְהָה זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת:

הטקס

ו וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת־אֶהֱרֹן וְאֶת־בָּנָיו
וַיִּרְחֹץ אֹתָם בַּמַּיִם:

רוחץ את אהרון ובניו

ז וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת־הַכֹּהֲנֹת וַיַּחְזֵר אֹתוֹ בְּאַבְנֹת וַיַּלְבֵּשׂ אֹתוֹ אֶת־הַמְּעִיל
וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת־הָאֶפֶד וַיַּחְזֵר אֹתוֹ בְּחֹשֶׁב הָאֶפֶד וַיֹּאפֶד לוֹ בּוֹ:
ח וַיִּשֶׂם עָלָיו אֶת־הַחֹשֶׁן וַיִּתֵּן אֶל־הַחֹשֶׁן אֶת־הָאוּרִים וְאֶת־הַתְּמִיּוֹם:
ט וַיִּשֶׂם אֶת־הַמִּצְנֶפֶת עַל־רֹאשׁוֹ
וַיִּשֶׂם עַל־הַמִּצְנֶפֶת אֶל־מִיל פָּנָיו אֶת צִיץ הַזָּהָב נֹזֵר הַקֹּדֶשׁ
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

מלביש את אהרון

מושח את המשכן
וכליו

י וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וַיִּמְשַׁח אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ וַיִּקְדָּשׁ אֹתָם:
יא וַיִּזַּק מִמֶּנּוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ שִׁבְעַת פְּעָמִים
וַיִּמְשַׁח אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְאֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ לְקַדְּשָׁם:
יב וַיִּצַק מִשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה עַל רֹאשׁ אֶהֱרֹן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ לְקַדְּשׁוֹ:
יג וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת־בָּנָיו אֶהֱרֹן
וַיַּלְבֵּשֶׂם כְּהֹנֵת וַיַּחְזֵר אֹתָם אַבְנֹת וַיַּחְבֵּשׁ לָהֶם מִגְּבָעוֹת
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

מושח את אהרון

מלביש את בני
אהרון

זבמיעי

יד וַיִּגֹּשׁ אֶת פֶּר הַחֲטָאֹת
וַיִּסְמֹךְ אֶהֱרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ פֶּר הַחֲטָאֹת:

פר החטאת

טו וַיִּשְׁחֹט
וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַדָּמִים
וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב בְּאַצְבָּעוֹ וַיַּחֲטֵא אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
וְאֶת־הַדָּמִים יִצַק אֶל־סוּד הַמִּזְבֵּחַ וַיִּקְדָּשֵׁהוּ לְכַפֵּר עָלָיו:
טז וַיִּקַּח אֶת־כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב וְאֵת יִתְרַת הַכֹּהֵן
וְאֶת־שְׂתֵי הַכִּלְיֹת וְאֶת־חִלְבֵּתוֹ
וַיִּקְטֹר מֹשֶׁה הַמִּזְבֵּחַה:

טו

[חטאת חיצונית]

יז וְאֶת־הַכֹּר וְאֶת־עֵרוֹ וְאֶת־בִּשְׂרוֹ וְאֶת־פָּרְשׁוֹ שָׂרַף בְּאֵשׁ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

שריפה
[יצא דופן]

<p>יח וַיִּקְרַב אֶת אֵילֵי הָעֵלָה וַיִּסְמְכוּ אֶתְרֵן וַיִּבְנוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאֵיל: יט וַיִּשְׁחָט כ וַיִּזְרֹק מִשֶּׁה אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: כא וְאֶת־הָאֵיל נָחַח לְנִתְחָיו כב וַיִּקְטַר מִשֶּׁה אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַנְּתָחִים וְאֶת־הַפְּדָר: כג וְאֶת־הַקְּרֹב וְאֶת־הַכְּפָרִשִׁים רִתֵּץ בְּמַיִם כד וַיִּקְטַר מִשֶּׁה אֶת־כָּל־הָאֵיל הַמְּזַבְּחָה עֲלֶיהָ הוּא לְרִיח־נִיחֹחַ אֲשֶׁה הוּא לַיהוָה כה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:</p>	<p>איל העלה יח וַיִּקְרַב אֶת אֵילֵי הָעֵלָה וַיִּסְמְכוּ אֶתְרֵן וַיִּבְנוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאֵיל: יט וַיִּשְׁחָט כ וַיִּזְרֹק מִשֶּׁה אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: כא וְאֶת־הָאֵיל נָחַח לְנִתְחָיו כב וַיִּקְטַר מִשֶּׁה אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַנְּתָחִים וְאֶת־הַפְּדָר: כג וְאֶת־הַקְּרֹב וְאֶת־הַכְּפָרִשִׁים רִתֵּץ בְּמַיִם כד וַיִּקְטַר מִשֶּׁה אֶת־כָּל־הָאֵיל הַמְּזַבְּחָה עֲלֶיהָ הוּא לְרִיח־נִיחֹחַ אֲשֶׁה הוּא לַיהוָה כה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:</p>	<p>איל המלאים סמיכה שחיטה דם על אהרון דם על בני אהרון דם על המזבח</p>
<p>כז וַיִּקַּח מִשֶּׁה מִדְּמוֹ וַיִּתֵּן עַל־תְּנוּדָה אֶזְוֵן־אֶתְרֵן וְעַל־בֶּהֱן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן רִגְלוֹ הַיְמָנִית: כח וַיִּקְרַב אֶת־בְּנֵי אֶהֱרֹן כט וַיִּתֵּן מִשֶּׁה מִן־הַדָּם לד וְעַל־תְּנוּדָה אֶזְוֵם הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן רִגְלָם הַיְמָנִית לו וַיִּזְרֹק מִשֶּׁה אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:</p>	<p>כז וַיִּקַּח מִשֶּׁה מִדְּמוֹ וַיִּתֵּן עַל־תְּנוּדָה אֶזְוֵן־אֶתְרֵן וְעַל־בֶּהֱן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן רִגְלוֹ הַיְמָנִית: כח וַיִּקְרַב אֶת־בְּנֵי אֶהֱרֹן כט וַיִּתֵּן מִשֶּׁה מִן־הַדָּם לד וְעַל־תְּנוּדָה אֶזְוֵם הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן רִגְלָם הַיְמָנִית לו וַיִּזְרֹק מִשֶּׁה אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:</p>	<p>הכנת התנופה - התנופה הקטרת כל תוכן התנופה</p>
<p>מז וַיִּקַּח אֶת־הַחֶלֶב וְאֶת־הָאֵלֶיָהּ וְאֶת־כָּל־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקְּרֹב נז וְאֶת־יִתְדֵי הַכֹּפֶד וְאֶת־שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֶת־חֶלְבֵתָן וְאֶת־שׁוֹךְ הַיְמִינִי: נח וּמִסַּלְמָצוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה לְקַח נחא חֶלֶת מִצָּה אַחַת וְחֶלֶת לַחֵם שָׂמֶן אַחַת וְרִקִּיק אֶחָד נחב וַיִּשֶׂם עַל־תְּחִלָּבוֹתָיו וְעַל־שׁוֹךְ הַיְמִינִי: נחג וַיִּתֵּן אֶת־הַכֹּפֶד עַל־כְּפֵי אֶהֱרֹן וְעַל־כְּפֵי בָנָיו וַיַּגִּיף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה: נחד וַיִּקַּח מִשֶּׁה אֹתָם מֵעַל כְּפֵיהֶם וַיִּקְטַר הַמְּזַבְּחָה עַל־הָעֵלָה נחה מְלֵאִים הֵם לְרִיח־נִיחֹחַ אֲשֶׁה הוּא לַיהוָה:</p>	<p>מז וַיִּקַּח אֶת־הַחֶלֶב וְאֶת־הָאֵלֶיָהּ וְאֶת־כָּל־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקְּרֹב נז וְאֶת־יִתְדֵי הַכֹּפֶד וְאֶת־שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֶת־חֶלְבֵתָן וְאֶת־שׁוֹךְ הַיְמִינִי: נח וּמִסַּלְמָצוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה לְקַח נחא חֶלֶת מִצָּה אַחַת וְחֶלֶת לַחֵם שָׂמֶן אַחַת וְרִקִּיק אֶחָד נחב וַיִּשֶׂם עַל־תְּחִלָּבוֹתָיו וְעַל־שׁוֹךְ הַיְמִינִי: נחג וַיִּתֵּן אֶת־הַכֹּפֶד עַל־כְּפֵי אֶהֱרֹן וְעַל־כְּפֵי בָנָיו וַיַּגִּיף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה: נחד וַיִּקַּח מִשֶּׁה אֹתָם מֵעַל כְּפֵיהֶם וַיִּקְטַר הַמְּזַבְּחָה עַל־הָעֵלָה נחה מְלֵאִים הֵם לְרִיח־נִיחֹחַ אֲשֶׁה הוּא לַיהוָה:</p>	<p>החזה - למשה [הוא המקריב]</p>
<p>נז וַיִּקַּח מִשֶּׁה מִשְׁמֵן הַמִּזְבְּחָה וּמִן־הַדָּם אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ נח וַיִּזְזֵם עַל־אֶהֱרֹן וְעַל־בְּנָדָיו וְעַל־בְּנָדֵי בָנָיו וְעַל־בְּנָדֵי בָנָיו אֹתוֹ נחא וַיִּקְדַּשׁ אֶת־אֶהֱרֹן וְאֶת־בְּנָדָיו וְאֶת־בְּנָדֵי בָנָיו וְאֶת־בְּנָדֵי בָנָיו אֹתוֹ:</p>	<p>נז וַיִּקַּח מִשֶּׁה מִשְׁמֵן הַמִּזְבְּחָה וּמִן־הַדָּם אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ נח וַיִּזְזֵם עַל־אֶהֱרֹן וְעַל־בְּנָדָיו וְעַל־בְּנָדֵי בָנָיו וְעַל־בְּנָדֵי בָנָיו אֹתוֹ נחא וַיִּקְדַּשׁ אֶת־אֶהֱרֹן וְאֶת־בְּנָדָיו וְאֶת־בְּנָדֵי בָנָיו וְאֶת־בְּנָדֵי בָנָיו אֹתוֹ:</p>	<p>מקדש את אהרון ובניו</p>

עיוש

עביע

לא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בְּנָיו

7 ימי המילואים

בִּשְׁלֹו אֶת־הַבָּשָׂר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
 וְשֵׁם תֹאכְלוּ אֹתוֹ וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בְּסֹל הַמִּקְלָאִים
 כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי לֵאמֹר אַהֲרֹן וּבָנָיו יֹאכְלֶהוּ:
 וְהַנּוֹתֵר בַּבָּשָׂר וּבַלֶּחֶם כַּאֲשֶׁר תִּשְׂרְפוּ:

לאכול את איל
 המילואים

מפסויר

וְגַ וּמִפֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תֵצֵאוּ שִׁבְעַת יָמִים עַד יוֹם מִלֵּאת יְמֵי מִקְלָאִיכֶם
 כִּי שִׁבְעַת יָמִים יִמְלֵא אֶת־יְדֵיכֶם:
 וְדַ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בַּיּוֹם הַזֶּה צִנְהָ יְהוָה לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם:
 וְהַ וּפֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד תִּשְׁבּוּ יוֹמָם וְלַיְלָלָה שִׁבְעַת יָמִים
 וְשָׂמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא תִמּוּתוּ כִּי־כֵן צִוִּיתִי:

לשבת פתח אוהל
 מועד

וּזַ וַיַּעַשׂ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה: {ס}{ס}{ס}

פרשת שמיני

התחלה חגיגית של עבודת הקרבת הקרבנות

פרק ט

א ויהי בינים השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולקני ישראל:

ביום השמיני
הכנות
הוראות
קרבן אהרן: חטאת עולה
קרבן העם:
חטאת עולה שלמים מנחה

ב ויאמר אל-אהרן

קח-לך עגל בן-בקר לחטאת

ואיל לעלה תמימם

והקרב לפני יהוה:

ג ואל-בני ישראל תדבר לאמר

קחו שעיר-עזים לחטאת

ועגל וכבש בני-שנה תמימם לעלה:

ד ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה

ומנחה בלילה בשמן

כי היום יהוה נראה אליכם:

ביצוע

ה ויקחו את אשר צוה משה אל-פני אהל מועד

ויקרבו כל-העדה ונעמדו לפני יהוה:

קרבנות
הוראות

ו ויאמר משה

זה הדבר אשר-צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה:

ז ויאמר משה אל-אהרן

קרב אל-המזבח

ועשה את-חטאתך ואת-עלתך וכפר בעדך ובעד העם

ועשה את-קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה:

ביצוע
קרבן אהרן
חטאת

ח ויקרב אהרן אל-המזבח

וישחט את-עגל החטאת אשר-לו:

ט ויקרבו בני אהרן את-ידם אליו

ויטבל אצבעו בדם ויתן על-קרנות המזבח

ואת-הדם יצק אל-יסוד המזבח:

י ואת-החלב ואת-הכלית ואת-היתרת מן-הכבד מן-תחטאת

הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את-משה:

יא ואת-הבשר ואת-העור שרף באש מחוץ למחנה:

שריפה

יב וַיִּשְׁחַט אֶת־הֶעֱלָה

העולה

וַיִּמְצְאוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן אֱלֹוֹי אֶת־הַדָּם וַיִּזְרְקוּהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

יג וְאֶת־הֶעֱלָה הִמְצִיאוּ אֱלֹוֹי לְנִתְחִיחַ וְאֶת־הָרֹאשׁ וַיִּקְטֹר עַל־הַמִּזְבֵּחַ:

יד וַיִּרְחֹץ אֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת־הַכְּרָעִים וַיִּקְטֹר עַל־הֶעֱלָה הַמִּזְבֵּחַה:

טו וַיִּקְרַב אֶת קֶרְבֵּן הָעָם

קרבן העם

וַיִּלַּח אֶת־שְׁעֵיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וַיִּשְׁחָטוּהוּ וַיַּחַטְּאוּהוּ כְּרֹאשׁוֹן:

החטאת

טז וַיִּקְרַב אֶת־הֶעֱלָה וַיַּעֲשֶׂה כַּמִּשְׁפָּט:

העולה

יז וַיִּקְרַב אֶת־הַמִּנְחָה וַיִּמְלֵא כַּפּוֹ מִמֶּנָּה וַיִּקְטֹר עַל־הַמִּזְבֵּחַ

המנחה

מִלֵּבַד עֶלְת הַבֶּקָר:

[*סד*] עולת הבוקר]

יח וַיִּשְׁחַט אֶת־הַשּׁוֹר וְאֶת־הָאֵיל זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לָעָם

השלמים

יט וַיִּמְצְאוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן אֶת־הַדָּם אֱלֹוֹי וַיִּזְרְקוּהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

יט וְאֶת־הַחֲלָבִים מִן־הַשּׁוֹר

וּמִן־הָאֵיל הָאֵלֶּיָה וְהַמִּכְסָּה וְהַכִּלְיֹת וַיִּתְּרַת הַכֶּבֶד:

כ וַיִּשְׂמוּ אֶת־הַחֲלָבִים עַל־הַחֲזוֹת וַיִּקְטֹר הַחֲלָבִים הַמִּזְבֵּחַה:

כא וְאֵת הַחֲזוֹת וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין הַיָּמִי אֶהֱרֹן תַּנְיִיפָה לִפְנֵי יְהוָה

כא כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה:

כב וַיִּשָּׂא אֶהֱרֹן אֶת־יָדָיו אֶל־הָעָם וַיְבָרְכֶם

ברכת העם ורציית
הקרבות

וַיִּרְדּוּ מֵעֲשֵׂת הַחַטָּאת וְהֶעֱלָה וְהַשְּׁלָמִים:

כג וַיָּבֵא מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּצְאוּ וַיְבָרְכוּ אֶת־הָעָם

וַיִּרְא כְבוֹד־יְהוָה אֶל־כָּל־הָעָם:

כד וַתֵּצֵא אִשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הֶעֱלָה וְאֶת־הַחֲלָבִים

וַיִּרְא כָּל־הָעָם וַיִּרְאוּ וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם:

מות נדב ואביהוא

פרק י

א וַיִּקְחוּ בְנֵי־אֶהֱרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אִישׁ מִחֶתְתּוֹ

החטא העונש

ב וַיִּתְּנוּ בְּהֵן אִשׁ וַיִּשְׂמוּ עֲלֶיהָ קִטְרֶת

ג וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה אִשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אֹתָם:

ד וַתֵּצֵא אִשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל אוֹתָם וַיָּמָתוּ לִפְנֵי יְהוָה:

ה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אֶהֱרֹן

הוא אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה לֵאמֹר בְּקֶרְבֵי אֶקְדֹּשׁ וְעַל־פְּנֵי כָל־הָעָם אֶכְבֹּד

וַיִּדָּם אֶהֱרֹן:

עיו

עליו

ד וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־מִישָׁאֵל וְאֶל אֶלְעָזָר בְּנֵי עֲזִיזָאֵל דָּד אֶהֱרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
 קָרְבוּ שָׂאוּ אֶת־אֲחֵיכֶם מֵאֵת פְּנֵי־הַקֹּדֶשׁ אֶל־מַחֲוִיץ לַמַּחֲנֶה:
 ה וַיִּקְרְבוּ וַיִּשָּׂאם בְּכַתְנֹתָם אֶל־מַחֲוִיץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה:

נושאים את נדב ואביהוא אל מחוץ למחנה

ו וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אֶהֱרֹן וְלֹאֲעֶזֶר וְלֵאיתָמָר וּבְנֵיהֶם
 רְאִשֵׁיכֶם אֶל־תִּפְרְעוּ וּבְגַדֵיכֶם לֹא־תִפְרְמוּ וְלֹא תָמְתוּ
 וְעַל כָּל־הַעֲדָה יִקְצֹף
 וְאֲחֵיכֶם כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל יִכְּבוּ אֶת־הַשֵּׁרֶפָה אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוָה:
 ז וּמִפֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תִצְאוּ פֶן־תָּמְתוּ כִּי־שָׁמֶן מִשְׁחַת יְהוָה עֲלֵיכֶם
 וַיַּעֲשׂוּ כַּדְבָר מֹשֶׁה: {פ}

איסור הנהגת אבלות לאהרון ובניו (לאותו היום)

חוקי כהנים

ח וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל־אֶהֱרֹן לֵאמֹר:

ט וַיֵּן וּשְׂכָר אֶל־תִּשְׁתֶּה אֶתְּהָ וּבְגִידֶיךָ אֲתָדֵךְ
 בְּבָאֲכֶם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וְלֹא תָמְתוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם:

איסור יין

תפקידי הכהנים

-
-
-

הספיקה
מסיפור
דג
[kɪl'akɪ]

רביעי

י וְלֹהֲבִדִיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֵל
 וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין הַטְּהוֹר:
 יא וְלֹהֲזוֹרֹת אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֵת כָּל־תְּחֻמֵּי אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיהֶם בְּגֵר־מִשָּׁה: {פ}

המשפט המסיורי

לאכול באותו היום: - המנחה

- החזה והשוק - מן השלמים

יב וַיִּדְבַר מֹשֶׁה אֶל־אֶהֱרֹן וְאֶל אֶלְעָזָר וְאֶל־אֵיתָמָר וּבְנֵיהֶם הַנּוֹתְרִים
 קָחוּ אֶת־הַמִּנְחָה הַנּוֹתְרֹת מֵאֲשֵׁי יְהוָה וְאִכְלוּהָ מִצּוֹת אֲצֶל הַמִּזְבֵּחַ

כִּי קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא:
 יג וְאִכְלֹתֶם אֹתָהּ בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ

יד כִּי חֻקְךָ וְחֻק־בְּנֵיךָ הוּא מֵאֲשֵׁי יְהוָה כִּי־יֵכֵן צְנִיתִי:
 וְאֵת חֹזֶה הַתְּנוּפָה וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה
 תֹּאכְלוּ בְּמָקוֹם טְהוֹר אֵתְּהָ וּבְגִידֶיךָ וּבְגִידֵי אֶתְּךָ
 כִּי־חֻקְךָ וְחֻק־בְּנֵיךָ נִתְּנוּ מִזְבְּחֵי שְׁלָמֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

טו שׁוֹק הַתְּרוּמָה וְחֹזֶה הַתְּנוּפָה עַל אֲשֵׁי הַחֻלְבִּים יָבִיאוּ
 לַחֲנוּף הַתְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה
 וְהָיָה לָךְ וּלְבְנֵיךָ אֶתְּךָ לְחֻק־עוֹלָם כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי יְהוָה:

חמישי

טז וְאֵת שְׂעִיר הַחַטָּאת דָּרַשׁ דָּרַשׁ מִשָּׁה וְהִנֵּה שָׂרַף
 וַיִּקְצֹף עַל־אֶלְעָזָר וְעַל־אֵיתָמָר בְּנֵי אֶהֱרֹן הַנּוֹתְרִים לֵאמֹר:

ז מָדִיעַ לֹא־אִכְלֹתֶם אֶת־הַחַטָּאת בְּמָקוֹם הַקֹּדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא

לא אכלו את שיער החטאת

וְאֵתָּהּ וְנָתַן לָכֶם לְשֵׂאת אֶת־עֲוֹן הָעֵדָה לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם לִפְנֵי יְהוָה:
 יח הֵן לֹא־הוּבֵא אֶת־דְּמָוָה אֶל־הַקֹּדֶשׁ פְּגִימָה
 אֲכֹל תֹּאכְלוּ אֹתָהּ בַּקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי:
 יט וַיְדַבֵּר אֱהֲרֹן אֶל־מֹשֶׁה
 תָּן הַיּוֹם הַקְּרִיבֵנו אֶת־חַטָּאתֵנוּ וְאֶת־עֲלֹתֵנוּ לִפְנֵי יְהוָה
 וְתִקְרָאנָה אֹתִי כְּאֵלֶּה
 וְאֲכַלְתִּי חַטָּאת הַיּוֹם הַזֶּה וְיִיטֵב בְּעֵינֵי יְהוָה:
 כ וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּיטֵב בְּעֵינָיו: {פ}

בעלי חיים המותרים והאסורים למאכל שישי

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֱהֲרֹן לֵאמֹר אֲלֵהֶם:
 ב דַּבְּרוּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר

פרק יא

בהמות

זֹאת הַחֲזִיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ מִכָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ:
 ג כָּל ׀ מִפְּרֹסֶת פְּרוֹסָה וְשִׁסְעַת שִׁסְעַת פְּרוֹסֶת מְעַלַּת גְּרֵה בְּבַהֲמָה אֹתָהּ תֹּאכְלוּ:

מותר

ד אֵד אֶת־זֶה לֹא תֹאכְלוּ מִמֵּעַלֵי הַגְּרֵה וּמִמְּפָרְסֵי הַפְּרוֹסָה

אסור

אֶת־הַגִּמְלִי כִּי־מַעְלָה גְּרֵה הוּא וּפְרוֹסָה אֵינָנּוּ מִפָּרִיס טָמֵא הוּא לָכֶם:

ה וְאֶת־הַשֶּׁפֶן כִּי־מַעְלָה גְּרֵה הוּא וּפְרוֹסָה לֹא וּפָרִיס טָמֵא הוּא לָכֶם:

ו וְאֶת־הָאֲרֻנְבָת כִּי־מַעְלַת גְּרֵה הוּא וּפְרוֹסָה לֹא הַפְּרוֹסָה טָמֵאָה הוּא לָכֶם:

ז וְאֶת־הַחֲזִיר כִּי־מִפָּרִיס פְּרוֹסָה הוּא וְשִׁסְעַת שִׁסְעַת פְּרוֹסָה

ח מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ וּבְנִבְלָתָם לֹא תִגְעוּ טָמֵאִים הֵם לָכֶם:

אשר במקום

ט אֶת־זֶה תֹּאכְלוּ מִכָּל אֲשֶׁר בַּמַּיִם

מותר

כָּל אֲשֶׁר־לוֹ סַנְפִּיר וְקִשְׁקֶשֶׁת בַּמַּיִם בַּיַּמִּים וּבַנְּחָלִים אֹתָם תֹּאכְלוּ:

י וְכֹל אֲשֶׁר אֵין־לוֹ סַנְפִּיר וְקִשְׁקֶשֶׁת בַּיַּמִּים וּבַנְּחָלִים

אסור

מִכָּל שֶׁרֶץ הַמַּיִם וּמִכָּל גִּפְשׁ הַחֲזִיָּה אֲשֶׁר בַּמַּיִם שֶׁקֶץ הֵם לָכֶם:

יא וְשֶׁקֶץ יְהִי לָכֶם מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ וְאֶת־נִבְלָתָם תִּשְׁקְצוּ:

יב כָּל אֲשֶׁר אֵין־לוֹ סַנְפִּיר וְקִשְׁקֶשֶׁת בַּמַּיִם שֶׁקֶץ הוּא לָכֶם:

מן־העוף

יג וְאֶת־אֵלֶּה תִּשְׁקְצוּ מִן־הָעוֹף לֹא יֹאכְלוּ שֶׁקֶץ הֵם

אסור

אֶת־הַנֶּשֶׁל וְאֶת־הַפֶּרֶס וְאֵת הַעֲזוּנָה:

יז וְאֶת־הַדָּאָה וְאֶת־הָאֵיָהּ לְמִינָהּ:
 יח אֵת כָּל־עֶרְב לְמִינוֹ:
 יט וְאֶת בֵּת הַנְּעוּזָה וְאֶת־הַתְּחֻמִּים וְאֶת־הַשְּׂחָף וְאֶת־הַנֶּחֱץ לְמִינֵיהֶם:
 כ וְאֶת־הַכּוֹס וְאֶת־הַשְּׂלִיף וְאֶת־הַיְגֻשׁוּף:
 כא וְאֶת־הַתְּנֻשְׁמֹת וְאֶת־הַקָּאֵת וְאֶת־הַרְחִים:
 כב וְאֶת הַחֲסִידָה הָאֲנֹפֶה לְמִינָהּ וְאֶת־הַדּוֹכִיפֹת וְאֶת־הַעֲשָׂלָף:

שְׂרָץ הָעוֹף

כג כָּל שְׂרָץ הָעוֹף הַחַלְדִּי עַל־אַרְבַּע שֶׁקֶץ הוּא לָכֶם:

אסור

כד אֵךְ אֶת־זֶה תֹּאכְלוּ מִכָּל שְׂרָץ הָעוֹף הַחַלְדִּי עַל־אַרְבַּע
 אֲשֶׁר־לֹא (א) לֹו כַרְעִים מִמֶּנּוּ לְרַגְלָיו לִנְתֵר בָּהֶן עַל־הָאָרֶץ:
 כה אֶת־אֵלֶּה מֵהֶם תֹּאכְלוּ
 כו אֶת־הָאַרְבֶּה לְמִינוֹ וְאֶת־הַפִּלְעָם לְמִינָהּ
 כז וְאֶת־הַחֲרָזֵל לְמִינָהּ וְאֶת־הַחֲנָב לְמִינָהּ:

מותר

כח וְכָל שְׂרָץ הָעוֹף אֲשֶׁר־לוֹ אַרְבַּע רַגְלִים שֶׁקֶץ הוּא לָכֶם:

אסור

טומאת נבלות בעלי חיים

טומאת מגע. טומאת משא. כלים הנטמאים.

כט וְלֹאֵלֶּה תִּשְׁמְאוּ
 ס כל־הַנֶּגַע בְּנִבְלָתָם יִשְׁמָא עַד־הָעֶרֶב:
 סא וְכָל־הַנֶּשֶׂא מִנִּבְלָתָם יִכַּבֵּס בַּגְּדוֹ וְשִׁמָּא עַד־הָעֶרֶב:

כללי

נבלות של חיות
ובהמות טמאות

סב לְכָל־הַבְּהֵמָה
 סג אֲשֶׁר הוּא מִפְּרִסַּת פְּרִסָּה וְשִׁסַּע וְאִינְנָה שְׁסַעַת וְגִרְהָ אִינְנָה מֵעֵלָּה
 סד טִמְאִים הֵם לָכֶם כָּל־הַנֶּגַע בָּהֶם יִשְׁמָא:
 סה וְכָל וְהוֹלֵךְ עַל־כַּפָּיו בְּכָל־הַחַיָּה הַחַלְכֵת עַל־אַרְבַּע
 סו טִמְאִים הֵם לָכֶם כָּל־הַנֶּגַע בְּנִבְלָתָם יִשְׁמָא עַד־הָעֶרֶב:

טומאת מגע
בנבלה

סז וְהַנֶּשֶׂא אֶת־נִבְלָתָם יִכַּבֵּס בַּגְּדוֹ וְשִׁמָּא עַד־הָעֶרֶב טִמְאִים הֵמָּה לָכֶם: (סז)

טומאת משא
ובגדים

סח וְזֶה לָכֶם הַטִּמְאָ בַּשְּׂרָץ הַשְּׂרָץ עַל־הָאָרֶץ

שרצים

טו וְהַחֲלָד וְהַעֲכָבֵר וְהַצָּב לְמִינֵיהֶם:

[8 שרצים]

טז וְהָאֲנָקָה וְהַכֶּחַ וְהַלְטָאָה וְהַחֲמֹט וְהַתְּנֻשְׁמֹת:

לא אלה הטמאים לכם בכל־השרץ
כל־הנגע בהם במתם וטמא עד־הערב:

טומאת מגע

לב וכל אשר־יפל־עליו מזהם | במתם וטמא
מכל־כלי־עץ או בנגד או־עור או שֶׁק כל־כלי אשר־יעשה מלאכה בהם
במים יבא וטמא עד־הערב וטהר:

כלים [ובגדים]
הנטמאים

שיביעי

ג וכל־כלי־חרש אשר־יפל מזהם אל־תוכו
כל אשר בתוכו וטמא ואתו תשברו:

כלי חרס שנפל
לתוכו שרץ

ד מכל־האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים וטמא
וכל־משקה אשר ישתה בכל־כלי וטמא:

התכולה, והכלי

אוכלים ומשקים
הנמצאים בכלי

ה וכל אשר־יפל מנבלתם | עליו וטמא

[ראה פסוק לב]

ו תנור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם:

טומאת תנור וכירים
[מחרס]

ז אך מעגן ובזר מקנה־מים יתנה טהור
ונגע בנבלתם וטמא:

שרץ שנגע
במקורות מים

[אדם הנמצא במים]

ח וכי יפל מנבלתם על־כל־זרע זרוע אשר יזרע טהור הוא:

זרעים

ט וכי יתן־מים על־זרע ונפל מנבלתם עליו וטמא הוא לכם: {ס}

יט וכי ימות מן־תבתהמה אשר־היא לכם לאכלה

נבלת בהמה
טהורה

הנגע בנבלתה וטמא עד־הערב:

י והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד־הערב
והנשא את־נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד־הערב:

יא וכל־השרץ השרץ על־הארץ ישקץ הוא לא יאכל:

שרץ הארץ

יב כל־הולך על־גחון וכל | הולך על־ארבע עד כל־מרבח רגלים
לכל־השרץ השרץ על־הארץ לא האכלים כִּי־ישקץ הם:

לא לאכול

יג אל־תשקצו את־נפשתיכם בכל־השרץ השרץ

שלא להיטמא
בהם

ולא תטמאו בהם ונטמאתם בהם:

יד כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני
ולא תטמאו את־נפשתיכם בכל־השרץ הרמש על־הארץ:

בפטריר

מה כי | אני יהודה המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
והייתם קדושים כי קדוש אני:

מזאת תורת הבהמה והעוף

וכל נפש החיה הרמשת במים

ולכל נפש השרצת על הארץ:

מ להבדיל בין הטמא ובין השטהר

ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל: {פ}{פ}{פ}

דברי חתימה לדיני
בעלי חיים (אכילה,
טומאה וטהרה)

פרשת תזריע

סומאת היולדת וטהרתה

<p>א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ב דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וְיָלְדָה זָכָר וְטָמְאָה שִׁבְעַת יָמִים כִּימֵי נִדַת דְּוֹתָהּ תִּטְמָא: ג וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בֶּשֶׂר עַרְלָתוֹ: ד וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשַׁת יָמִים תֵּשֵׁב בְּדַמֵּי טְהֻרָה בְּכָל־קָדָשׁ לֹא־תִנָּע וְאֶל־הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֹא עַד־מְלֵאת יְמֵי טְהֻרָה: ה וְאִם־נִקְבְּהָ תֵלֵד וְטָמְאָה שִׁבְעִים כְּנֻדָּתָהּ וּשְׁשִׁים יוֹם וּשְׁשַׁת יָמִים תֵּשֵׁב עַל־דַּמֵּי טְהֻרָה: וּבְמֵלֵאתָ א יְמֵי טְהֻרָה לְבֶן אֹ אוֹ לְבַת תָּבִיא כֶּבֶשׂ בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה וּבֶן־יוֹנָה אוֹתָר לְחַטָּאת אֶל־פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד אֶל־הַכֹּהֵן: ז וְהִקְרִיבּוּ לִפְנֵי יְהוָה וּכְפַר עָלֶיהָ וְטָהַרָה מִמִּקְרַדְמֶיהָ זֹאת תֹּרַת הַיִּלְדוֹת לְזָכָר אֹ אוֹ לְנִקְבָּה: ח וְאִם־לֹא תִמְצָא יָדָהּ דֵּי שָׁה וְלִקְחָה שְׁתֵּי־תְרִים אֹ אוֹ שְׁנַי בְּנֵי יוֹנָה אֶחָד לְעֹלָה וְאֶחָד לְחַטָּאת וּכְפַר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן וְטָהַרָה: {פ}</p>	<p>פרק יב</p> <p>לידת זכר 7 ימי טומאה מילה 33 ימי טהרה</p> <p>לידת נקבה שבועיים טומאה 66 ימי טהרה</p> <p>קרבת היולדת [לבן או בת]</p> <p>ושאין ידה משגת</p>
--	---

סומאות נגעים בגוף האדם

<p>א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: ב אִדָּם כִּי־יִהְיֶה בְּעוֹר־בְּשָׂרוֹ שֵׁאת אוֹ־סִפְחַת אוֹ בְּהָרַת וְהָיָה בְּעוֹר־בְּשָׂרוֹ לְנִנְע צָרַעַת וְהִנְבֵּא אֶל־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אוֹ אֶל־אֶחָד מִבְּנָיו הַכֹּהֲנִים: ג וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנִּנְע בְּעוֹר־הַבָּשָׂר וְשָׁעַר בְּנִנְע הַפֶּה א לָכֵן וּמִרְאָה הַנִּנְע עִמָּךְ מְעוֹר בְּשָׂרוֹ נִנְע צָרַעַת הוּא וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְטָמְא אֹתוֹ: ד וְאִם־בְּהָרַת לְבָנָה הוּא בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ וְעִמָּךְ אֵין־מִרְאָה מִן־הָעוֹר וְשָׁעָרָה לֹא־הִפְדָּ לְבֶן וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־הַנִּנְע שִׁבְעַת יָמִים:</p>	<p>פרק יג</p> <p>נגעים בעור הבשר</p> <p>אל הכהן</p> <p>בדיקה ראשונה סימני טומאה</p> <p>סימנים להסגרה</p>
---	---

ביום השביעי

ה וּרְאֵהוּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

וְהִנֵּה הַנֶּגַע עֹמֵד בְּעֵינָיו לֹא־פָשָׁה הַנֶּגַע בְּעוֹר

וְהַסְגִּירוּ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים שְׁנִית:

סימנים להסגרה
שנייה

ע"ז

לאחר שבועיים

ו וּרְאֵה הַכֹּהֵן אִתּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁנִית

וְהִנֵּה כִּתָּה הַנֶּגַע וְלֹא־פָשָׁה הַנֶּגַע בְּעוֹר

וְשִׁתְּרוּ הַכֹּהֵן מִסְפַּחַת הָאֵל וְכִבֵּס בַּגְּדָיו וְשִׁתְּרָה:

- סימני טהרה

- סימני טומאה

ז וְאִם־פָּשָׁה תִּפְשָׁה הַמִּסְפַּחַת בְּעוֹר אַחֲרֵי הַרְאָתוֹ אֶל־הַכֹּהֵן לְשִׁתְּרָתוֹ

וְנִרְאָה שְׁנִית אֶל־הַכֹּהֵן:

ח וּרְאֵה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה פָּשְׁתָּה הַמִּסְפַּחַת בְּעוֹר וְטִמְאָה הַכֹּהֵן צָרַעַת הוּא: {פ}

צָרַעַת נוֹשְׁנָת

ט נִגַּע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבֵא אֶל־הַכֹּהֵן:

י וּרְאֵה הַכֹּהֵן

בדיקה ראשונה

וְהִנֵּה שְׂאֵת־לִבְנָה בְּעוֹר וְהָיָה הַפֶּכֶה שַׁעַר לִבָּן וּמִתְחַת בְּשָׂר חַי בְּשֵׂאֵת:

סימני טומאה

יא צָרַעַת נוֹשְׁנָת הוּא בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ וְטִמְאָה הַכֹּהֵן לֹא וְסִגְרָנוּ כִּי טָמֵא הוּא:

סימני טהרה

יב וְאִם־פָּרוּחַ תִּפְרַח הַצָּרַעַת בְּעוֹר

וְכִסְתָּהּ הַצָּרַעַת אֶת כָּל־עוֹר הַנֶּגַע מֵרֹאשׁוֹ וְעַד־רַגְלָיו לְכָל־מְרֹאֵה עֵינָיו הַכֹּהֵן:

יג וּרְאֵה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה כִּסְתָּהּ הַצָּרַעַת אֶת־כָּל־בְּשָׂרוֹ

וְשִׁתְּרָה אֶת־הַנֶּגַע כְּלֹי הַפֶּה לִבָּן טָהוֹר הוּא:

יד וּבַיּוֹם הַרְאֹת כּוּ בְּשָׂר חַי וְטָמֵא:

בהראות בשר חי

טו וּרְאֵה הַכֹּהֵן אֶת־הַבְּשָׂר הַחַי וְטִמְאָה הַבְּשָׂר הַחַי טָמֵא הוּא צָרַעַת הוּא:

סימני טומאה

טז אוֹ כִּי יָשׁוּב הַבְּשָׂר הַחַי וְנִהַפֵּךְ לְלִבָּן וּבָא אֶל־הַכֹּהֵן:

סימני טהרה

יז וּרְאֵהוּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִהַפֵּךְ הַנֶּגַע לְלִבָּן וְשִׁתְּרָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע טָהוֹר הוּא: {פ}

ע"ז

שִׁחִין

יח וּבְשָׂר כִּי־יִהְיֶה בּוֹ־בְעוֹר שִׁחִין וְנִרְפָּא:

בדיקה ראשונה

טט וְהָיָה בְּמִקּוֹם הַשִּׁחִין שְׂאֵת לִבְנָה אוֹ כִּתָּה לִבְנָה אֲדַמְדָּמָה:

מראה הנגע

וְנִרְאָה אֶל־הַכֹּהֵן:

כ וּרְאֵה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה מְרֹאֵה שִׁפְל מִן־הָעוֹר וּשְׂעָרָהּ הִפָּךְ לִבָּן

סימני טומאה

וְטִמְאָה הַכֹּהֵן נִגַּע צָרַעַת הוּא בְּשִׁחִין פְּרָחָה:

כא וְאִם יִרְאֶנָּה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה אֵין־בָּהּ שַׁעַר לִבָּן וּשְׁפִלָּה אֵינְנָה מִן־הָעוֹר

סימנים להסגרה

וְהַסְגִּירוּ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים:

וְהָיָה כִּתָּה

לאחר 7 ימים

- סימני טומאה

- סימני טהרה

כב ואם־פֶּשֶׁה תִּפְשֶׁה בְּעוֹר וְטִמָּא הִכְתָּן אֹתוֹ גִּנַּע הוּא:

כג ואם־תַּחֲתִיָּה תַעֲמֹד הַבְּהֵרֶת לֹא פֶשֶׁתָּה צָרַרְתָּ הַשְּׁחִין הוּא וְשִׁתְּרוּ הַכְּהֵן: {ס}

רביעי ושני במזוזה

כד או בְּשֵׁר כִּי־יִהְיֶה בְּעוֹר מִכּוֹת־אֵשׁ

מכות־אש

מראה הנגע

סימני טומאה

סימנים להסגרה

והיִתְּהָ מְחֵנֶת הַמִּכּוֹה בַּהֲרֵת לְכַנֵּה אֲדַמְדָּמֶת אוֹ לְכַנֵּה:

כה וְרָאָה אֹתָהּ הַכְּהֵן וְהֵנָּה נִהַפְּדָ שֶׁעַר לִכְּוֵן בַּבְּהֵרֶת וּמְרָאָה עִמָּךְ מִן־הָעוֹר

צָרַעַת הוּא בַּמִּכּוֹה פָּרַחָה וְטִמָּא אֹתוֹ הַכְּהֵן גִּנַּע צָרַעַת הוּא:

כו ואם | יִרְאֶנָּה הַכְּהֵן

וְהֵנָּה אֵין־בַּבְּהֵרֶת שֶׁעַר לִכְּוֵן וְשִׁפְלָה אֵינְנָה מִן־הָעוֹר וְהוּא כֹּהֵה

וְהִסְגִּירוּ הַכְּהֵן שִׁבְעַת יָמִים:

כז וְרָאָהּ הַכְּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

ביום השביעי

- סימני טומאה

- סימני טהרה

אם־פֶּשֶׁה תִּפְשֶׁה בְּעוֹר וְטִמָּא הִכְתָּן אֹתוֹ גִּנַּע צָרַעַת הוּא:

כח ואם־תַּחֲתִיָּה תַעֲמֹד הַבְּהֵרֶת לֹא פֶשֶׁתָּה בְּעוֹר וְהוּא כֹּהֵה שְׁאֵת הַמִּכּוֹה הוּא

וְשִׁתְּרוּ הַכְּהֵן כִּי־צָרַרְתָּ הַמִּכּוֹה הוּא: {פ}

זבוישי

מקומות עם שיער

כט ואִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה בּוֹ גִּנַּע בְּרֹאשׁ אוֹ בְּזָקָן:

בראש או בזקן

ל וְרָאָה הַכְּהֵן אֶת־הַנֶּגַע

סימני טומאה

וְהֵנָּה מְרָאֵהוּ עִמָּךְ מִן־הָעוֹר וּבּוֹ שֶׁעַר צָהָב הֵךְ

וְטִמָּא אֹתוֹ הַכְּהֵן נִתְּקָ הוּא צָרַעַת הָרֹאשׁ אוֹ הַזָּקָן הוּא:

לא וְכִי־יִרְאֶה הַכְּהֵן אֶת־גִּנַּע הַנֶּתֶק

סימנים להסגרה

וְהֵנָּה אֵין־מְרָאֵהוּ עִמָּךְ מִן־הָעוֹר וְשֶׁעַר שָׁחַר אֵין בּוֹ

וְהִסְגִּיר הַכְּהֵן אֶת־גִּנַּע הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים:

לב וְרָאָה הַכְּהֵן אֶת־הַנֶּגַע בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

ביום השביעי

וְהֵנָּה לֹא־פֶשֶׁה הַנֶּתֶק וְלֹא־הָיָה בּוֹ שֶׁעַר צָהָב

וּמְרָאָה הַנֶּתֶק אֵין עִמָּךְ מִן־הָעוֹר:

הסימנים לגילוח
[סביב הנתק]
והסגר 90ס

ג וְהַתְּגַלַּח וְאֶת־הַנֶּתֶק לֹא יִגְלַח

וְהִסְגִּיר הַכְּהֵן אֶת־הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים שְׁנִית:

לד וְרָאָה הַכְּהֵן אֶת־הַנֶּתֶק בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

אחר 7 ימים

נוספים

סימני טהרה

וְהֵנָּה לֹא־פֶשֶׁה הַנֶּתֶק בְּעוֹר וּמְרָאֵהוּ אֵינְנוּ עִמָּךְ מִן־הָעוֹר

וְשִׁתְּרָה אֹתוֹ הַכְּהֵן וְכִפֶּס בְּגָדָיו וְשִׁתְּרָה:

לה ואם־פֶּשֶׁה יפֶּשֶׁה הַנֶּתֶק בְּעוֹר אַחֲרֵי טְהִירָתוֹ:
 לו וְרָאֵהוּ הַכֹּהֵן וְהִנִּיחַ פֶּשֶׁה הַנֶּתֶק בְּעוֹר
 לא־יִבְקַר הַכֹּהֵן לְשַׁעַר הַצֹּהֵב טָמֵא הוּא:
 לז ואם־בְּעִינָיו עֲלֹד הַנֶּתֶק וְשַׁעַר שְׂחָר צָמַח־כּוּ נִרְפָּא הַנֶּתֶק
 טְהוֹר הוּא וְטְהָרוּ הַכֹּהֵן: {ס}

ואחרי הטהרה
 סימני טומאה
 סימני טהרה

לח ואיש או־אִשָּׁה כִּי־יְהִיָּה בְּעוֹר־בְּשָׂרָם בְּהִלֵּת בְּהִלֵּת לְבָנֹת:
 מט וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנִּיחַ בְּעוֹר־בְּשָׂרָם בְּהִלֵּת בְּהִלֵּת
 כִּתְּחֵל הוּא פָּרַח בְּעוֹר טְהוֹר הוּא: {ס}

בהרות לבנות
 מראה טהור

[מקומות שנשר מהם השיער] עיושי [שלושי במזוזבר]

קרחת וגבחת

מ ואִישׁ כִּי יִמְרַט רֹאשׁוֹ קָרַח הוּא טְהוֹר הוּא:
 מא ואם כִּמְפָאֵת פָּנָיו יִמְרַט רֹאשׁוֹ גִבַּח הוּא טְהוֹר הוּא:
 מב וכִּי־יִהְיֶה בְּקִלְחַת אוֹ בְּנִפְחַת גָּנַע לְבָן אֲדָמָה
 צָרַעַת פְּרִחַת הוּא בְּקִרְחָתוֹ אוֹ בְּנִפְחָתוֹ:
 מג וְרָאָה אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְהִנִּיחַ שְׂאֵת־הַנֶּנֶע לְבָנָה אֲדָמָה בְּקִרְחָתוֹ אוֹ בְּנִפְחָתוֹ
 כַּמִּרְאֵה צָרַעַת עוֹר בְּשָׂר:
 מד אִישׁ־צָרַע הוּא טָמֵא הוּא טָמֵא וְטָמְאָנוּ הַכֹּהֵן בְּרֹאשׁוֹ נִנְעוּ:

קרח - טהור
 גבח - טהור
 מראה הנגע
 סימני טומאה

מה וְהִצְרִיעַ אֲשֶׁר־כּוּ הַנֶּנֶע
 בְּנִדְוֵי וְדֵוּי פְּרָמִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פָּרִיעַ וְעַל־שָׂפָם יַעֲטֶה וְטָמֵא וְטָמֵא יִקְרָא:
 מו כָּל־יְמֵי אֲשֶׁר הִנֵּנֶע כּוּ יִטָּמֵא וְטָמֵא הוּא
 בְּדָד יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבוֹ: {ס}

דינים כלליים
 למצורע

נגעי בגדים [צרעת בגדים]

מז וְהִכְנִיד כִּי־יִהְיֶה כּוּ נִנֵּעַ צָרַעַת בְּבִגְד צֹמֵר אוֹ בְּבִגְד פְּשָׁתִים:
 מח אוֹ בְּשֵׁתִי אוֹ בְּעֵרֵב לַפְּשָׁתִים וְלַצֹּמֵר אוֹ בְּעוֹר אוֹ בְּכָל־מְלֶאכֶת עוֹר:
 מט וְהִיָּה הַנֶּנֶע יִרְקַק אוֹ אֲדָמָה בְּבִגְד אוֹ בְּעוֹר או־בְּשֵׁתִי או־בְּעֵרֵב
 אוֹ בְּכָל־כְּלִי־עוֹר גָּנַע צָרַעַת הוּא וְהִרְאָה אֶת־הַכֹּהֵן:
 נ וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּנֶע וְהִסְגִּיר אֶת־הַנֶּנֶע שְׁבַעַת יָמִים:

סוגי בגד
 סימנים להסגרה

נא וְרָאָה אֶת־הַנֶּנֶע בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי
 כִּי־פֶשֶׁה הִנֵּנֶע בְּבִגְד או־בְּשֵׁתִי או־בְּעֵרֵב אוֹ בְּעוֹר לְכָל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה הָעוֹר
 לַמְּלֶאכֶה צָרַעַת מִמֶּאֱרַת הַנֶּנֶע טָמֵא הוּא:

ביום השביעי
 סימני טומאה

בב וְשָׂרַף אֶת־הַבָּגָד אוֹ אֶת־הַשֵּׁתִי | אוֹ אֶת־הָעֶרֶב בְּצִמְרוֹ אוֹ בַּשֵּׁתִים
 אוֹ אֶת־כָּל־כְּלֵי הָעוֹר אֲשֶׁר־יְהִי בּוֹ הַנֶּנֶע
 כִּי־צָרַעַת מִמְאֲרַת הוּא בָּאֵשׁ תִּשְׂרָף:

שורפים הבגד
 - סימנים לכיבוס ולהסגרה שנייה
 נג ואם יראתה הלהן
 - סימנים לכיבוס ולהסגרה שנייה

וְהִנְהוּ לֹא־פֶשֶׁה הַנֶּנֶע בַּבָּגָד אוֹ בַשֵּׁתִי אוֹ בְּעֶרֶב אוֹ בְּכָל־כְּלֵי־עוֹר:
 מד וְצִנְהוּ הַלֵּהֵן וְכִבְּסוּ אֶת אֲשֶׁר־בוֹ הַנֶּנֶע
 וְהִסְגִּירוּ שִׁבְעַת־יָמִים שְׁנִית:

שבעיני ורביעי במזווברו

נה וְרָאָה הַלֵּהֵן אַחֲרָי | הַכִּבֵּס אֶת־הַנֶּנֶע
 וְהִנְהוּ לֹא־הַפֶּךְ הַנֶּנֶע אֶת־עֵינֹו וְהַנֶּנֶע לֹא־פֶשֶׁה
 טמא הוא באש תשרפנו פתחת הוא בקרחתו או בנפתחו:
 נ וְאִם רָאָה הַלֵּהֵן וְהִנְהוּ כֶּתֶה הַנֶּנֶע אַחֲרָי הַכִּבֵּס אֹתוֹ
 וְקָרַע אֹתוֹ מִן־הַבָּגָד אוֹ מִן־הָעוֹר אוֹ מִן־הַשֵּׁתִי אוֹ מִן־הָעֶרֶב:

לאחר כיבוס והסגרה
 - סימני טומאה
 - אם כהה הנגע
 - אם חוזר הנגע
 - סימני טהרה

מפטיר

נז וְאִם־תִּרְאָה עוֹד בַּבָּגָד אוֹ־בַשֵּׁתִי אוֹ־בְּעֶרֶב אוֹ בְּכָל־כְּלֵי־עוֹר
 פְּרַחַת הוּא בָּאֵשׁ תִּשְׂרָפֵנוּ אֶת אֲשֶׁר־בוֹ הַנֶּנֶע:
 נח וְהַבָּגָד אוֹ־הַשֵּׁתִי אוֹ־הָעֶרֶב אוֹ־כָל־כְּלֵי הָעוֹר אֲשֶׁר תִּכְבֹּס וְסָר מֵהֶם הַנֶּנֶע
 וְכִבֵּס שְׁנִית וְטָהַר:

נט זֹאת תוֹרַת נֹנֵעַ־צָרַעַת בַּבָּגָד הַצִּמְרוֹ | אוֹ הַשֵּׁתִים אוֹ הַשֵּׁתִי אוֹ הָעֶרֶב
 אוֹ כָּל־כְּלֵי־עוֹר לְטַהְרֹו אוֹ לְטַמְּאוֹ: {פ}{פ}{פ}

חתימת צרעת בגדים

פרשת מצורע

טקס טיהור המצורע

פרק יד ביום טהרתו	א וינדבר יהוה אל משה לאמר: ב זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו
בדיקת הכהן	והוקא אל הכהן: ג ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה גרפא נגע הצרעת מן הצרוע:
2 ציפורים האחת - שחיה השניה - טבילה והזאה	ד וצנה הכהן ולקח למטהר שתי צפורים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזב: ה וצנה הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים: ו את הצפור השניה יקח אתה ואת עץ הארז ואת שני התולעת ואת האזב וטבל אותם ואת החרש שבע פעמים וטהרו: ז ושחט את הצפור השניה על פני השדה:
שלוח הציפור השניה כיבוס, גילוח, רחצה-טהרה	ח וכבס המטהר את בגדיו ונלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהליו שבעת ימים:
7 ימים מחוץ לאהל ביום השביעי גילוח כיבוס רחצה-טהרה	ט והיה ביום השביעי ינלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבת עינו ואת כל שערו ונלח וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו במים וטהר:
ביום השמיני	י וביום השמיני יקח
מרכיבי הקרבן	יא שני כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן: יב והעמיד הכהן את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד:
האשם: הכבש האחד, והשמן הנפה	יב ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת לג השמן והניף אתם הנופה לפני יהוה:

עני

יג וּשְׁחַט אֶת־הַכֶּבֶשׂ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־הַחֲטָאֹת וְאֶת־הַעֲלֹה בַּמָּקוֹם הַקָּדָשׁ כִּי כַּחֲטָאֹת הָאֵשֶׁם הוּא לַפֶּתִיחַ קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הוּא:

יד וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הָאֵשֶׁם וְנָתַן הַכֹּהֵן עַל־תְּנוּדָה אֶזְנֵי הַמִּטְהָר הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן רִגְלוֹ הַיְמָנִית: וְלָקַח הַכֹּהֵן מִלֶּגַּי הַשֶּׁמֶן וַיִּצַק עַל־כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמָאלִית:

טו וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת־אֶצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפוֹ הַשְּׂמָאלִית וַיִּזְהַה מִן־הַשֶּׁמֶן בְּאֶצְבָּעוֹ שִׁבְעַת פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה:

טז וַיִּמְיָר הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפוֹ יָתֵן הַכֹּהֵן עַל־תְּנוּדָה אֶזְנֵי הַמִּטְהָר הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן רִגְלוֹ הַיְמָנִית עַל הֵם הָאֵשֶׁם:

יז וַיְהִי וְהִנֵּה אֲשֶׁר עַל־כַּף הַכֹּהֵן יָתֵן עַל־רֹאשׁ הַמִּטְהָר וַיִּכְפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה:

שיטה
הדס
השמן
החטאת
העולה
העולה והמנחה

יח וַיַּעַשׂ הַכֹּהֵן אֶת־תְּחֻמֹּת הַחֲטָאֹת וְאֶחָד יִשְׁחַט אֶת־הַעֲלֹה:

יט וַיַּעַשׂ הַכֹּהֵן אֶת־תְּחֻמֹּת הַחֲטָאֹת וְאֶחָד יִשְׁחַט אֶת־הַעֲלֹה:

החטאת
העולה

כ וַהֲעֲלֶה הַכֹּהֵן אֶת־הַעֲלֹה וְאֶת־הַמִּנְחָה הַמִּזְבֵּחַה וַיִּכְפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן וַיִּטְהַר: (ס)

העולה והמנחה

עליושי | זומישוי | במזווכר |

כא וְאִם־תָּל הוא ואין ידו משנת

לשאי ידו משנת

וְלָקַח כֶּבֶשׂ אֶחָד אֲשֶׁם לַחֲנוּפָה לְכַפֵּר עָלָיו וְעִשְׂרוֹן סֹלֶת אֶחָד בְּלוּל בַּשֶּׁמֶן לְמִנְחָה וְלֶגַּי שֶׁמֶן:

כב וּשְׁתֵּי תָרִים או שני בני בני יונה אשר תשיג ידו וְהָיָה אֶחָד חֲטָאֹת וְהָאֶחָד עֲלֹה:

מרכיב הקרבן

כג וְהָבִיא אִתָּם בַּיּוֹם הַשְּׂמִינִי לְטַהֲרָתוֹ אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה:

ביום השמיני

כד וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת־כֶּבֶשׂ הָאֵשֶׁם וְאֶת־לֶגַּי הַשֶּׁמֶן וַיְהַיֵּר אִתָּם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה:

כבש האשם, והשמן
הנפה

כה וּשְׁחַט אֶת־כֶּבֶשׂ הָאֵשֶׁם

שיטה
הדס

וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הָאֵשֶׁם וְנָתַן עַל־תְּנוּדָה אֶזְנֵי הַמִּטְהָר הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן רִגְלוֹ הַיְמָנִית:

כו וּמִן־הַשֶּׁמֶן יִצַק הַכֹּהֵן עַל־כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמָאלִית:

השמן

כז וַיִּזְהַה הַכֹּהֵן בְּאֶצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפוֹ הַשְּׂמָאלִית שִׁבְעַת פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה:

השמן

כח ונתן הכהן מן השמן ו אשר על-כפו על-תנוד און המטהר הימנית
ועל-ביתו ידו הימנית ועל-ביתו רגלו הימנית על-מקום נים האשם:
כט והנותר מן השמן אשר על-כף הכהן ותן על-ראש המטהר
לכפר עליו לפני יהוה:

ל ועשה את-האחד מן-התרים או מן-בני תיננה מאשר תשיג ידו:
לא את אשר תשיג ידו את-האחד חטאת ואת-האחד עלה על-המנחה
וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה:

לב זאת תורת אשר-בו נגע צרעת אשר לא-תשיג ידו בטוהרתו: {פ}

רביעי וישעי במזווכר

דיני צרעת הבית

לג ונדבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר:

לד כי תבאו אל-ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה
ונתתו נגע צרעת בבית ארץ אחוזתכם:

לה ובא אשר-לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית:

לו וצנה הכהן ופנו את-הבית בטורם יבא הכהן לראות את-הנגע
ולא ישמא כל-אשר בבית

ואחר כן יבא הכהן לראות את-הבית:

לז וראה את-הנגע והגה הנגע בקירת הבית

שקערוולת ידקרקת או אדמדמת ומראיתו שפל מן-הקיר:

לח ויצא הכהן מן-הבית אל-פתח הבית והסגיר את-הבית שבעת ימים:

לט ושב הכהן ביום השביעי

וראה והגה פשה הנגע בקירת הבית:

מ וצנה הכהן וחלצו את-האבנים אשר בהן הנגע

והשליכו אתהן אל-מתוץ לעיר אל-מקום טמא:

מא ואת-הבית יקצע מבית סביב

ושפכו את-העפר אשר הקצו אל-מתוץ לעיר אל-מקום טמא:

מב ולקחו אבנים אחרות והביאו אל-פחת האבנים

ועפר אחר יקח וטח וטח את-הבית:

מג ואם-ישוב הנגע ופרכה בבית:

אחר חלץ את-האבנים ואחרי הקצות את-הבית ואחרי הטוח:

מד ובא הכהן וראה והגה פשה הנגע בבית

צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא:

העופות

הקדמה

נראה כנגע

פיני הבית

בדיקה

סימנים להסגרת הבית

הסגרת הבית 7 ימים

ביום השביעי

סימן טומאה מקומית

חילוץ האבנים הנגועות

אבנים אחרות ועפר אחר

ואם-ישוב הנגע

סימן טומאה -

מה ונתן את־הבית את־אבניו ואת־עליו ואת כל־עפר הבית והוציא אל־מחוץ לעיר אל־מקום טמא:

- ונתיצת הבית

מז והבא אל־הבית כל־ימי הסגיר אתו וטמא עד־הערב:

דיני הבית המוסגר

מח והשקב בבית יכבס את־בגדיו והאכל בבית יכבס את־בגדיו:

דיני הבית המוסגר

מח ואם־בא יבא הכהן וראה והגיד לא־פשה הנגע בבית

סימן טהרה – לא פשה הנגע

אחרי הטהר את־הבית וטהר הכהן את־הבית כי נרפא הנגע:

תהליך טיהור הבית

מט ולקח לחטא את־הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזב:

וושחט את־הצפר האחת אל־כלי־חרש על־מים חיים:

נא ולקח את־עץ־הארז ואת־האזב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה

וטבל אתם בדם הצפר השחוטא ובמים חיים

והזה אל־הבית שבע פעמים:

נד וחטא את־הבית בדם הצפור ובמים חיים

ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזב ובשני התולעת:

נג ושלח את־הצפר החיה אל־מחוץ לעיר אל־פני השדה

ויכפר על־הבית וטהר:

חתימה כללית לדיני צרעת אדם, בגד, ובית

נד זאת התורה לכל־נגע הצרעת ולנחש:

נה ולצרעת הבגד ולבית:

נו ולשאת ולספחת ולבקררת:

נד להורת ביום הטמא וביום הטהר

זאת תורת הצרעת: {פ}

חתימה כללית לדיני צרעת אדם, בגד, ובית

זבויש

סומאת הפרשות גוף [זיבה, נידה, שכבת זרע]

א ויבדר והזה אל־משה ואל־אהרן לאמר:

פרק טו

ב דברו אל־בני ישראל ואמרתם אליהם

איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא:

סומאת זב וטהרות

ג וזאת תהיה טמאתו בזובו

סימני טומאה

ד בשרו את־זובו או־החטים בשרו מזובו טמאתו הוא:

ה כל־המשקב אשר ישקב עליו הזב וטמא

דיני הבאים איתו במגע

ו כל־הכלי אשר־ישב עליו וטמא:

ה ואיש אשר יגע במשקבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד־הערב:

ו והישב על-הפלי אשר-ישב עליו הזב
 ז והנגע בבשר הזב
 ח וכי-ירק הזב בשתור
 ט וכל-המרפב אשר ירפב עליו הזב יטמא:
 י וכל-הנגע בכל אשר יהנה תחתיו יטמא עד-הערב והנושא אותם
 יא וכל אשר יגע-בו הזב וידיו לא-שטף במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב:
 יב וכלי-חרש אשר-יגע-בו הזב ישבר וכל-כלי-עץ ישטף במים:

יג וכי-יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים חמים וטהר:
 יד וביום השמיני יקח-לו שתי תרים או שני בני יונה וקא לפני יהנה אל-פתח אהל מועד ונתנם אל-הכתן:
 טו ועשה אתם הכתן אחד חפאת והאחד עלה וכפר עליו הכתן לפני יהנה מזובו: {ס}

עישוי [שבויעי במוזובר]

טז ואיש כיתצא ממנו שכבת-זרע
 זז ורחץ במים את-כל-בשרו וטמא עד-הערב:
 חז וכל-בגד וכל-עור אשר-יהיה עליו שכבת-זרע וכבס במים וטמא עד-הערב:
 טח ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת-זרע ורחצו במים וטמאו עד-הערב: {פ}

יט ואשה כיתהנה זבה הם יהיה זבה בבשרה שבעת ימים תהיה בגדה
 כ וכל אשר תשכב עליו בגדה יטמא
 כא וכל-הנגע במשכבה
 כב וכל-הנגע בכל-כלי אשר-תשב עליו וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב:
 כג וכל-הנגע בכל-כלי אשר-תשב עליו וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב:

טהרת הזב

- אחר 7 ימים

- ביום השמיני

טומאת שכבת זרע

איש

בגד

אישה

אישה זבת דם
[טומאת נידה]

בגדה

דיני הבאים איתה
במגע

כג ואם על-המשכב הוא או על-הכלי אשר הוא ישבת-עליו בנגעו-בו
 וטמא עד-הערב:

כד ואם שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו

וטמא שבעת ימים

וכל-המשכב אשר ישכב עליו וטמא: {ס}

כה ואשה כיריזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת-נדתה
 או כיריזוב על-נדתה

כל-ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה הוא:

כו כל-המשכב אשר תשכב עליו כל-ימי זובה כמשכב נדתה יהיה-לה
 וכל-הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה:

כז וכל-הנוגע בהם וטמא וכבס בגדיו ורתץ במים וטמא עד-הערב:

כח ואם-טתקה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר הטקה:

כט וביום השמיני

תקח לה שתי תרים או שני בני יונה

והביאה אותם אל-הכהן אל-פתח אהל מועד:

ל ועשה הכהן את-האחד טטאת ואת-האחד עלה

וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה:

לא והזרתם את-בני-ישראל מטמאתם

ולא ימתו בטמאתם בטמאם את-משכני אשר בתוכם:

לב זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת-זרע לטמאה-בה:

לג והדדה בנדתה והזב את-זובו לזכר ולנקבה

ולאיש אשר ישכב עם-טמאה: {פ}{פ}{פ}

טומאת זבה
 וטהרתה

טמאה

דיני הבאים איתה
 במגע

טהרת הזבה

7 ימים

ביום השמיני -
 קרבן

סיום

אזרה

חתימה

עביעי

מפטיר

פרשת אזורי מות

פרק טז

טקס כניסת כהן גדול לקודש הקדשים ביום הכיפורים:

אהרון, וכהן גדול לדורות

א ויִדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

אחרי מות שני בני אהרן בקרבכם לפני יהוה וימתו:

ב ויאמר יהוה אל־מֹשֶׁה

דבר אל־אהרן אחיך

ואל־יבא בכל־עת אל־הקֹדֶשׁ מבית לפרכת

אל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָאֹרֶן וְלֹא יָמוּת

כי בעֵינֶיךָ אֶרְאֶה עַל־הַכַּפֹּרֶת:

ג בְּזֹאת יָבֹא אֶהְרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ

בִּפְרָשׁ בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת וְאֵיל לְעֹלָה:

ד כַּהֲנֵת־בֶּד קָדֵשׁ יִלְבָּשׁ וּמְכַנְסֵי־בַד יִהְיוּ עַל־בְּשָׂרוֹ

ובאבנט בַּד יַחְזֹר וּבְמַצְנֶפֶת בַּד יַצְנֹךְ

בגדי־קֹדֶשׁ הֵם

וְרָחֵץ בַּמַּיִם אֶת־בְּשָׂרוֹ וְיִלְבָּשֶׁם:

ה וּמֵאֵת עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי־שַׁעֲרֵי עֵינַיִם לְחַטָּאת

וְאֵיל אֶחָד לְעֹלָה:

ו וְהִקְרִיב אֶהְרֹן אֶת־פֶּרֶ הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ וְכֹפֶר בַּעֲדוֹ וּבַעַד בֵּיתוֹ:

ז וְלָקַח אֶת־שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים וְהִעֱמִיד אֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:

ח וְנָתַן אֶהְרֹן עַל־שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים גִּרְלוֹת

גִּזְרֵל אֶחָד לַיהוָה וְגִזְרֵל אֶחָד לְעֹזָאֵזֶל:

ט וְהִקְרִיב אֶהְרֹן אֶת־הַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגִּזְרֵל לַיהוָה

וְעָשָׂהוּ חַטָּאת:

י וְהַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגִּזְרֵל לְעֹזָאֵזֶל

יְעַמְד־תּוֹ לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לְעֹזָאֵזֶל הַמִּדְבָּרָה:

כלי כניסה לפני
מהפרכת

היערכות לעבודה

קרבן אהרון וביתו
[ר' פסוק יא]
לבוש

רחצה

קרוב העדה

הפר לאהרון וביתו

הפלת גורל בין
השעיריםהקרבת השעיר
לה' - לחטאת

שעיר לעזאזל

פרוט העבודה

פר החטאת

שחיטה

הקטורת

יב וְלָקַח מִלֶּאֱמֻחָתָהּ גִּזְרֵל־אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהוָה

וּמִלֶּא חֲפָזָיו קְטֹרֶת סָמִים דָּקָה

והקריב = לשון
קירבה ולא קרבןוהקריב = לשון
קירבה ולא קרבן

והביא מבית לפרכת:
 יג ונתן את־הקטרת על־האֵשׁ לפני יהוה
 וכסה | ענן הקטרת את־הכפֹּת אשר על־העדות ולא ימות:

[כניסה ראשונה לקודש הקדשים]

ואמתא צא
 מקודש הקדשים |
 טיהור הקודש

הזאה [1]: מדם הפר

שחיטת שער החטאת
 הזאה [2]: מדם השעיר

טיהור אוהל מעד
 הזאות [3] [4]: מדם הפר והשעיר

טיהור מזבח הזהב
 הזאות [5] [6]: מדם הפר והשעיר

השעיר לעזאזל

סמיכה וידי

שילוח השעיר

החלפת בגדים ורחצה

הקרבת העולות

יד ולקח מדם הפר
 והזה באצבעו על־פני הכפֹּת קדמה ולפני הכפֹּת יזה שבע־פעמים
 מן־הדם באצבעו:

טו ושחט את־שעיר החטאת אשר לעם
 והביא את־דמו אל־מבית לפרכת
 ועשה את־דמו כאשר עשה לדם הפר
 והזה אתו על־הכפֹּת ולפני הכפֹּת:
 טז וכפר על־הקודש משמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל־חטאתם

וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם:
 יז וכל־אדם לא־יהיה | באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד־צאתו
 וכפר בערו ובעד ביתו ובעד כל־קהל ישראל:

עני

יח ויצא אל־המזבח אשר לפני־יהוה וכפר עליו
 ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על־קרנות המזבח סביב:
 יט והזה עליו מן־הדם באצבעו שבע פעמים
 וטהרו וקדשו משמאת בני ישראל:

כ וכלה מכפר את־הקדש ואת־אהל מועד ואת־המזבח
 והקריב את־השעיר החי:

כא וכסוד אהרן את־שתי ידיו על ראש השעיר החי
 והתנדדה עליו את־כל־עונות בני ישראל ואת־כל־פשעיהם לכל־חטאתם
 ונתן אתם על־ראש השעיר ושלח ביד־איש עתי המדבֵּרה:

כב ונשא השעיר עליו את־כל־עונתם אל־ארץ נזרה ושלח את־השעיר במדבר:

כג ובא אהרן אל־אהל מועד
 ופשט את־בגדיו הגֹּד אשר לבש בבאו אל־הקדש והניחם שם:
 כד ורחץ את־בשרו במים במקום קדוש ולבש את־בגדיו

ויצא ועשה את־עלתו ואת־עלת העם וכפר בערו ובעד העם:

שלישי ושני במוזבון

כה ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה:

הקטרת חלב
החטאת

ס והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים
ואחר־כן יבוא אל המזבחה:

המשלח את-
השעיר

סז ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את־דמום לכפר בקדש
יוציא אל־מחוץ למזבחה

שריפת
פר החטאת
ושעיר החטאת

ושרפו באש את־עלתם ואת־בשרם ואת־פרשם:
כח והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים
ואחר־כן יבוא אל המזבחה:

ט ויהיתה לכם לחקת עולם בתדוש השביעי בעשור לחדש

חוקת עולם
ביום הכיפורים

תענו את נפשתיכם וכל־מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוככם:

י כִּי־ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם
מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו:

יא שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם:

יב וכפר הכהן אשר־ימשח אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו
ולבש את בגדי הקדש:

יג וכפר את־מקדש הקדש ואת־אהל מועד ואת־המזבח וכפר
ועל הקהנים ועל כל־עם הקהל וכפר:

יד ויהיתה־זאת לכם לחקת עולם

לכפר על־בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה

ויעש כאשר צוה יהוה את־משה: {פ}

רביעי

דיני שחיטת חוץ והעלאת קרבן חוץ

פרק יז

א וינדבר יהוה אל־משה לאמר:

ב דבר אל־אתרן ואל־בניו ואל כל־בני ישראל ואמרת אליהם
זה הדבר אשר־צוה יהוה לאמר:

ג איש איש מבית ישראל

אשר ישחט שור או־כשב או־עז במזבחה

איסור שחיטת חוץ
של בהמות

או אשר ישחט מחוץ למזבחה:

ד ואל־פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה
הם יחשב לאיש ההוא הם שפך ונקבת האיש ההוא מקרב עמו:

ה לִמְעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר תִּם זִבְחִים עַל־פְּנֵי הַשֹּׁדֶה וְהִבְיֵאתָ לַיהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל־הַכֹּהֵן וְזָבְחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לַיהוָה אוֹתָם:
 ו וְזָרַק הַכֹּהֵן אֶת־הַדָּם עַל־מִזְבֵּחַ יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְטִיר הַחֹלֶב לַהֵיחַ נִיחַח לַיהוָה:
 ז וְלֹא־יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת־זִבְחֵיהֶם לְשֵׁעִירִים אֲשֶׁר תִּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם חֲקַת עוֹלָם תְּהִי־נָאֵת לָהֶם לְדֹרֹתָם:

איסור העלאת קרבן חוץ

דיני הדם איסור אכילת דם

מצוות כיוסו דם היה ועוף [כשרים]

טומאת אכילת נבלה וטריפה

זמיושי [שלושי במזוזבר]

פעם שניה בתורה

ח וְאֵלֶּהֶם תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר אֲשֶׁר־יָגֵר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר־יַעֲלֶה עִלָּה אוֹ־זָבַח: ט וְאֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יָבִיאוּ לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ לַיהוָה וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מֵעַמּוֹ:

י וְאִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יֹאכַל כָּל־דָּם וְנִתְּתִי פָנָי בְּנִפְשׁ הָאֲכֵלֶת אֶת־הַדָּם וְהִכַרְתִּי אֹתָהּ מִקְרֵב עַמָּה:
 יא כִּי נִפְשׁ הַבְּשָׂר בַּדָּם הוּא וְאֲנִי נִתְּתִיו לָכֶם עַל־הַמִּזְבֵּחַ לְכַפֵּר עַל־נַפְשׁוֹתֵיכֶם כִּי־הַדָּם הוּא בְּנִפְשׁ וְכַפֵּר:
 יב עַל־כֵּן אִמַּרְתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־נִפְשׁ מִכֶּם לֹא־תֹאכַל דָּם וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם לֹא־יֹאכַל דָּם:
 יג וְאִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יִצְוֶה צִיד חַיָּה אוֹ־עוֹף אֲשֶׁר יֹאכַל וְשִׁפְךָ אֶת־דָּמּוֹ וְכִסְהוּ בַּעֲפָר:
 יד כִּי־נִפְשׁ כָּל־בְּשָׂר דָּמּוֹ בְּנִפְשׁוֹ הוּא וְאִמַּר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּם כָּל־בְּשָׂר לֹא תֹאכְלוּ כִּי נִפְשׁ כָּל־בְּשָׂר דָּמּוֹ הוּא כָּל־אֲכָלְיוֹ יִכְרַת:

טו וְכָל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל נְבִלָה וְטְרֵפָה בְּאֶזְרַח וּבְגֵר וְכֹכֵס בְּגִדָיו וְרִחֵץ בְּמַיִם וְשָׂמָא עַד־הָעֶרֶב וְטָהַר: טז וְאִם לֹא יִכְבֹּס וּבִשְׂרוֹ לֹא יִרְחֹץ וְנָשָׂא עִוְנוֹ: {פ}

איסורי ערוה [גילוי עריות]

פרק יח

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ב דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ג כַּמַּעֲשֵׂה אֶרֶץ־מִצְרָיִם אֲשֶׁר יִשְׁבַתְּם־בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ

אני ה' אלהיכם

אזהרות מקדימות

1. להתרחק ממנהגי הגויים

וּכְמַעֲשֵׂהָ אֶרֶץ-כְּנָעַן אֲשֶׁר אָנִי מְבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ
וּבְחַקְתִּיהֶם לֹא תִלְכּוּ:

ד אֶת-מִשְׁפַּטֵּי תַעֲשׂוּ וְאֶת-חֻקְתֵי תִשְׁמְרוּ לְלַכֵּת בְּהֶם אָנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
ה וְשִׁמְרַתֶּם אֶת חֻקְתֵי וְאֶת-מִשְׁפַּטֵּי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אִתְּם הָאָדָם וְנָתַי בְּהֶם
{ס} אָנִי יְהוָה:

2. לשמור חוקי ה'

שביעי

איסורי ערוה

ו אִישׁ אִישׁ אֶל-כָּל-שָׂאֵר בְּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עִרוּהָ אָנִי יְהוָה: {ס}
ז עִרְוַת אֲבִיךָ וְעִרְוַת אִמֶּךָ לֹא תַגִּילָהּ אִמְנָה הִוא לֹא תַגִּילָהּ עִרְוַתֶּהָ: {ס}
ח עִרְוַת אִשְׁתְּ-אֲבִיךָ לֹא תַגִּילָהּ עִרְוַת אֲבִיךָ הִוא: {ס}
ט עִרְוַת אַחֻותֶךָ בַּת-אֲבִיךָ אוֹ בַת-אִמֶּךָ מוֹלְדַת בֵּית אוֹ מוֹלְדַת חוּץ
{ס} לֹא תַגִּילָהּ עִרְוַתָּן:

עם שארי בשר

י עִרְוַת בַּת-בְּנִיךָ אוֹ בַת-בֵּתֶךָ לֹא תַגִּילָהּ עִרְוַתָּן כִּי עִרְוַתָּהּ הִנֵּה: {ס}
יא עִרְוַת בַּת-אִשְׁתְּ אֲבִיךָ מוֹלְדַת אֲבִיךָ אַחֻותֶךָ הִוא לֹא תַגִּילָהּ עִרְוַתֶּהָ: {ס}
יב עִרְוַת אַחֻות-אֲבִיךָ לֹא תַגִּילָהּ שָׂאֵר אֲבִיךָ הִוא: {ס}
יג עִרְוַת אַחֻות-אִמֶּךָ לֹא תַגִּילָהּ כִּי-שָׂאֵר אִמֶּךָ הִוא: {ס}

עם נשות קרוביו

יד עִרְוַת אַחֻי-אֲבִיךָ לֹא תַגִּילָהּ אֶל-אִשְׁתּוֹ לֹא תִקְרָב דָּדֶתְךָ הִוא: {ס}
טו עִרְוַת כַּלְתֶּךָ לֹא תַגִּילָהּ אִשְׁתְּ בְנִיךָ הִוא לֹא תַגִּילָהּ עִרְוַתֶּהָ: {ס}
טז עִרְוַת אִשְׁתְּ-אַחֻיךָ לֹא תַגִּילָהּ עִרְוַת אַחֻיךָ הִוא: {ס}
יז עִרְוַת אִשָּׁה וּבִתָּהּ לֹא תַגִּילָהּ

עם קרובות אשתו

אֶת-בַּת-בְּנִיךָ וְאֶת-בַּת-בֵּיתֶךָ לֹא תִקַּח לְגִלּוֹת עִרְוַתָּהּ שֶׁאָרְהָ הִנֵּה זְמָה הִוא:
יח וְאִשָּׁה אֶל-אַחֻתָּהּ לֹא תִקַּח לְצַדֵּר לְגִלּוֹת עִרְוַתָּהּ עָלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ:
יט וְאֶל-אִשָּׁה בְּנִיתָ שְׂמֵאתָהּ לֹא תִקְרָב לְגִלּוֹת עִרְוַתֶּהָ:
כ וְאֶל-אִשְׁתְּ עַמִּיתֶךָ לֹא-תִתֵּן שְׂכָבְתֶךָ לְזָרַע לְשְׂמֵאֵה-בָּהּ:

אשה בנית שמאיתה

אשת עמיתך

וּמִזְרַעֶךָ לֹא-תִתֵּן לְהַעֲבִיר לְמוֹלַךְ וְלֹא תִחַלֵּל אֶת-שֵׁם אֱלֹהֶיךָ
אָנִי יְהוָה:

איסור להעביר למולך

שביעי ורביעי במזוהב

כב וְאֶת-זִכְרֹךָ לֹא תִשְׁכַּח מִשְׁכַּבֵּי אִשָּׁה תוֹעֵבָה הִוא:
כג וּבְכָל-בְּהֵמָה לֹא-תִתֵּן שְׂכָבְתֶךָ לְשְׂמֵאֵה-בָּהּ
וְאִשָּׁה לֹא-תַעֲמֹד לִפְנֵי בְהֵמָה לְרַבְעָה תִּבָּל הִוא:

שלא כדרך הטבע

אזהרות סיכום

טומאת החוטאים, והטמאות הארץ

לא לעשות התועבות

... ולא תקיא הארץ אתכם - כרת

נד אל־תטמאו בכל־אלה

כי בכל־אלה נטמאו הגוים אשר־אני משלח מפניכם:

נה ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את־ישביה:

כו ושמרתם אתם את־חקתי ואת־משפטי

ולא תעשו מכל התועבת האלה האזרח והגר הגר בתוכם:

נד כי את־כל־התועבת האל עשו אנשי־הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ:

מפטיר

נח ולא תקיא הארץ אתכם בטמאתכם אתה כאשר קאה את־הגוי אשר לפניכם:

נט כי כל־אשר יעשה מכל התועבת האלה

ונכרתו הנפשות העשת מקרב עמם:

ו ושמרתם את־משמרת־י

לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם

אני יהוה אלהיכם: {פ}{פ}{פ}

פרשת קדושים

מצוות "קדושים" בתחומים שונים

פרק יט

א וידבר יהוה אל-משה לאמר:

ב דבר אל-כל-עדת בני-ישראל ואמרת אליהם:

קדושים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם:

ג איש אמו ואביו תיראו

ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם:

ד אל-תפנו אל-האילים ואל-הי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם:

ה וכי תזבחון זבח שלמים ליהוה לרצונכם תזבחהו:

ו ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד-יום השלישי פאש ישרף:

ז ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה:

ח ואכליו עינו וישא כיראת-קדש יהוה חלל ונכרתה הגפש ההוא מעמיה:

ט ובקצרכם את-קציר ארצכם

לא תכלה פאת שדה לקצר

ולקט קצירך לא תלקט:

י וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט

לעני ולגר תעזב אתם

אני יהוה אלהיכם:

כותרת:
"קדושים תהיו" [1]

מורא אם ואב

שבת

אילים

זבח שלמים: [נדר
או נדבה]
כלי קרבן ואכילה

בקציר

פאה,
לקט,
עוללות ופרט
- לעני ולגר

יושר וצדק

גניבה, כחש, שקר

שבעת שקר

עושה, גזל

הלנת שכר

חרש ועור

יא לא תנגבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו:

יב ולא תשבועו בשמי לשקר וחללת את-שם אלהיך אני יהוה:

יג לא-תעשק את-רעהו ולא תגזל

לא-תלין פעלת שכיר אתך עד-בקר:

יד לא-תקלל חרש ולפני עזר לא תתן מכותל

ויראת מאלהיך אני יהוה:

עני [חמישי במזמור 171]

צדק במשפט

טו לא-תעשו עול במשפט לא-תשא פני-דל

ולא תהדר פני גדול

בצדק תשפט עמיתך:

אדם לחברו

לא-תלך רכיל

טז לא-תלך רכיל בעמיתך לא תעמד על-תים רעהו אני יהוה:

יז לא-תשנא את-אחיו בלבבך

לא-תשנא

הוֹכַחְתָּ תוֹכִיחַ אֶת־עַמִּיתְךָ וְלֹא־תִשָּׂא עָלָיו חֲטָא׃
 יח לֹא־תִקַּם וְלֹא־תִטַּר אֶת־בְּנֵי עַמֶּךָ
 וְאֶהְבֵּת לרַעְךָ כְּמוֹךָ אֲנִי יְהוָה׃

הוכח תוכיח
 לא-תקם ולא-תטר
 וְאֶהְבֵּת לרַעְךָ
 כְּמוֹךָ

יט אֶת־חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ

איסור כלאים

בְּהִמְתָּךְ לֹא־תִרְבִּיעַ כְּלָאִים
 שָׂדֶךָ לֹא־תִזְרַע כְּלָאִים
 וּבְגָד כְּלָאִים שִׁעְטָנָיו לֹא יַעֲלֶה עָלֶיךָ׃

השוכב עם שפחה
 נחרפת לאיש

כ וְאִישׁ כִּי־יִשְׁכַּב אֶת־אִשְׁהוֹ שְׂכֵב־זָרַע וְהוּא שִׁפְחָה נִחְרַפֶּת לְאִישׁ וְהִפְדָּה
 לֹא נִפְדְּתָה אוֹ חֲפָשָׁה לֹא נִתֶּן־לָהּ בַּקָּרָת תִּהְיֶה לֹא יוּמָתוּ כִּי־לֹא חֲפָשָׁה׃
 כא וְהָבִיִּא אֶת־אֲשָׁמוֹ לַיהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֵיל אֲשֶׁם׃
 כב וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן בְּאֵיל הָאֲשֶׁם לִפְנֵי יְהוָה עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
 וְנִסְלַח לוֹ מִחַטָּאתָיו אֲשֶׁר חָטָא׃ {פ}

ערכישי

איסור אכילת פרי
 ערלה

כג וְכִי־תִבְאוּ אֶל־הָאָרֶץ וְנִטְעַתֶּם כָּל־עֵץ מֵאֲכַל וְעַרְלֹתֶם עַרְלֹתוֹ אֶת־פְּרִיֹו
 שְׁלֹשׁ שָׁנִים יְהִי לְכֶם עַרְלִים לֹא יֵאָכַל׃
 כד וּבִשְׁנֵה הַרְבִּיעִת יְהִיָּה כָּל־פְּרִיֹו קֹדֶשׁ הַלֵּוִיִּם לַיהוָה׃
 כה וּבִשְׁנֵה הַחֲמִישִׁת תֹּאכְלוּ אֶת־פְּרִיֹו לְהוֹסִיף לְכֶם תְּבוּאָתוֹ
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

איסור אכילה על הדם

כו לֹא תֹאכְלוּ עַל־הַדָּם

לֹא תִנְחָשׁוּ וְלֹא תַעֲוֹנוּ׃

מנהגי ע"ז
 - לא תנחשו
 - ולא תעונו
 - פאת הראש והזקן
 - שרט וקעקע

כז לֹא תִקְפוּ פָּאת רֵאשֵׁיכֶם וְלֹא תִשְׁחִית אֶת פָּאת זָקְנְךָ׃

כח וּשְׂרֹט לְזִפְשׁ לֹא תִתְּנוּ בְּבִשְׂרֹכֶם וּכְתֹבֶת קַעֲקַע לֹא תִתְּנוּ בְּכֶם אֲנִי יְהוָה׃

איסור הזניית בת
 ישראל

כט אֶל־תַּחֲלֵל אֶת־בֵּיתְךָ לְהַזְנוֹתָהּ וְלֹא־תִזְנֶה הָאָרֶץ וּמִלֵּאָה הָאָרֶץ זְמוּה׃

שבת

ל אֶת־שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ אֲנִי יְהוָה׃

אבות וידעונים

לא אֶל־תִּפְּנוּ אֶל־הָאֲבֹת וְאֶל־הַיְדְּעֹנִים אֶל־תִּבְקְשׁוּ לְטַמְּאָה בָּהֶם
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

כיבוד זקנים
 ויראת מאלהיך

לב מִפְּנֵי שִׁבְחַת תְּקוּם וְהִדְרַת פְּנֵי זָקֵן

וּירָאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה׃ {ס}

רביעי [שמיני במזוזבר]

לג וְכִי־יָגִיד אִתְּךָ גֵר בְּאַרְצְכֶם לֹא תוֹנֶה אֹתוֹ:

לא להנות גר
לה פאזרח מכם יהיה לכם הגר | הגר אהוב
ואהבת לו כמוך כייגרים הייתם בארץ מצרים

לד פֶּאֶזְרַח מִכֶּם יִהְיֶה לָכֶם הַגֵּר | הַגֵּר אֲהַבֶּם וְאַהַבְתֶּם לּוֹ כַּמּוֹד כַּיִּיגָרִים הָיִיתֶם בְּאַרְץ מִצְרַיִם:

מאזני צדק

לה לֹא־תַעֲשׂוּ עוֹל בַּמִּשְׁפָּט בַּמִּדָּה בַּמִּשְׁקָל וּבַמִּשְׁנָה:

לו מֵאֲזֵנֵי צֶדֶק אֲבִי־צֶדֶק אֵיפֶת צֶדֶק וְהִין צֶדֶק יִהְיֶה לָכֶם

אני יהנה אלהיכם אשר-הוצאתי אתכם מארץ מצרים:

ושמרתם את-כל חקתי ואת-כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה: {פ}

זו ושמרתם את-כל חקתי ואת-כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה: {פ}

מוות או כרת לעוברים על האיסורים: זבוישי מולך. אובות וידעונים. מקלל הוריו

פרק כ

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

ב וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵאמֵר

מוות או כרת - למקריב למולך

איש איש מבני ישראל ומן-הגֵר | הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתֵּן מִזְרְעוֹ לְמִלְךָ

מוות יומת עם הארץ ויגמחו באבן:

ג וְאֲנִי אֶתֵּן אֶת־פְּנֵי בְּאִישׁ הַהוּא וְהִכַּרְתִּי אֹתוֹ מִקֶּרֶב עַמּוֹ

כי מזרעו נתן למלך למען טמא את-מקדשי ולחלל את-שם קדשי:

ד וְאִם הָעַלְם יַעֲלִימוּ עִם הָאָרֶץ אֶת־עֵינֵיהֶם מִן־הָאִישׁ הַהוּא בְּתֵתוֹ מִזְרְעוֹ

למלך לבלתי המית אתו:

ה ושמתי אני את-פני באיש ההוא ובמשפחתו

והכרתי אתו ואת | כל-הזנים אחרייו לזנות אחרי המלך מקרב עמם:

ו והנפש אשר הפנה אל-האבת ואל-הידענים לזנת אחריהם

ונתתי את-פני בגפש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו:

כרת - לפונה לאובות וידעוני

ז וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

תזכורת "קדושים"

שמיני [שביעי במזוזבר]

ח ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני יהנה מקדשכם:

אני די מקדשכם

ט כִּי־אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר יִקְלַל אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ מוֹת יוּמָת

אביו ואמו קלל דמיו בו:

מוות - למקלל הוריו

העונשים על גילוי עריות - מוות, כרת, וערירות

מוות

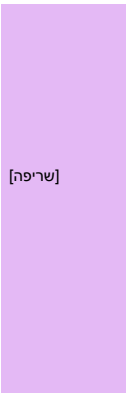
י ואיש אשר ינאף את-אשת איש אשר ינאף את-אשת רעהו

מוות-יומת הנאף והנאפית:

יא ואיש אשר ישכב את-אשת אביו ערנות אביו גלה

מוות-יומתו שניהם דמיהם בם:

יב וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־כַּלְתּוֹ
 מוֹת יוּמָתוֹ שְׁנֵיהֶם תִּבְלַע עֲשׂוֹ דְמֵיהֶם בָּם:
 יג וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־זֶכֶר מִשְׁכַּבֵי אִשָּׁה תוֹעֵבָה עֲשׂוֹ שְׁנֵיהֶם
 מוֹת יוּמָתוֹ דְמֵיהֶם בָּם:
 יד וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אִשָּׁה וְאֶת־אִמּוֹה זָמָה הוּא
 בְּאֵשׁ יִשְׂרָפוּ אֹתוֹ וְאֶתְהוֹן וְלֹא־תִהְיֶה זָמָה בְּהוֹכְכֶם:
 טו וְאִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן שְׂכָבְתּוֹ בִּבְהֵמָה
 מוֹת יוּמָת וְאֶת־הַבְּהֵמָה תִּהְרָגוּ:
 טז וְאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרַב אֶל־כָּל־בְּהֵמָה לְרִבְעָה אֹתָהּ
 וְהִרְגִיתְ אֶת־הָאִשָּׁה וְאֶת־הַבְּהֵמָה מוֹת יוּמָתוֹ דְמֵיהֶם בָּם:

יז וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִקַּח אֶת־אֶחָיו בֵּת־אָבִיו אוֹ בֵּת־אִמּוֹ
 וְרָאָה אֶת־עֲרוֹתָהּ וְהִיא־תִרְאָה אֶת־עֲרוֹתָו תִּסָּד הוּא
 וְנִכְרְתוּ לְעֵינֵי בְנֵי עַמּוֹם עֲרוֹת אֶחָיו גִּלְגָּה עוֹנֵו יִשָּׂא:
 יח וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִשְׁכַּב אֶת־אִשָּׁה דְוָה
 וְגִלְגָּה אֶת־עֲרוֹתָהּ אֶת־מִקְרָהּ הֵעִרָה וְהוּא גִלְתָּהּ אֶת־מִקְוֹר דְמֵיהָ
 וְנִכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם מִקְרַב עַמּוֹם:
 יט וְעֲרוֹת אֶחָת אִמּוֹה וְאֶחָת אָבִיהָ לֹא תִגְלֶה
 כִּי אֶת־שְׂאֵרוֹ הֵעִרָה עִוְגִם יִשָּׂאוּ:

כ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־דָּדָתּוֹ עֲרוֹת דָּדוֹ גִּלְגָּה
 חֲטָאִים יִשָּׂאוּ עֲרִירִים יָמָתוֹ:
 כא וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אִשָּׁת אָחִיו נָדָה הוּא עֲרוֹת אָחִיו גִּלְגָּה
 עֲרִירִים יִהְיוּ:

דודתו: אשת אחי אביו [ראה יח, די]

אזהרות חוזרות, וסיכומים - לדיני קדושה וטהרה

כב וּשְׁמֵרְתֶם אֶת־כָּל־חֻקְתִּי וְאֶת־כָּל־מִשְׁפָּטֵי וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם
 וְלֹא־תִקְיֹא אֶתְכֶם הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא אֶתְכֶם שָׂמָה לְשִׁבְתָּ בָּהּ:

שביעי

כג וְלֹא תִלְכוּ בְּחֻקֵּי הַגּוֹי אֲשֶׁר־אֲנִי מְשַׁלַּח מִפְּנֵיכֶם
 כִּי אֶת־כָּל־אֱלֹהִים עֲשׂוּ וְאַקְוֶן בָּם:
 כד וְאָמַר לְכֶם אַתֶּם תִּירָשׁוּ אֶת־אֲדָמָתִם
 וְאֲנִי אֶתְנַגֵּד לְכֶם לְרִשְׁתָּ אֹתָהּ אָרֶץ זָבֹת חֶלֶב וְדָבָשׁ
 אֲנִי וְהִנֵּה אֶלְהִיכֶם אֲשֶׁר־הִבְטַחְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים:

בפטייר

כה וְהִבְדַּלְתֶּם בֵּין־הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה לַטְּמֵאָה וּבֵין־הָעוֹף הַטָּמֵא לַטְּהוֹר
וְלֹא־תִשְׁקְצוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בַּבְּהֵמָה וּבָעוֹף וּבְכֹל־אֲשֶׁר הִרְמִישׁ הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר־הִבְדַּלְתִּי לָכֶם לַטְּמֵא:

כו וְהִנִּיתֶם לִי קְדוֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה
וְאַבְדַּל אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי:

כז וְאִישׁ אֹרְאָשָׁה כִּי־יְהִיֶּהָ בָהֶם אוֹב אוֹ יִדְעֵנִי
מוֹת יוֹמָתוֹ בְּאֶבֶן יִרְגְּמוּ אֹתָם דְּמֵיהֶם בָּם: {פ}{פ}{פ}

סיכום לכל דיני
קדושה, טומאה
וטהרה

מוות – למעלים
באוב, ולידעונים

פרשת אמור

דיני כהנים

פרק כא

- א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
אָמַר אֶל-הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
לִנְפֹשׁ לֹא יִטְמָא בְּעַמּוּי:
ב כִּי אִם-לְשֹׂארוֹ תִקְרַב אֵלָיו
לְאִמּוֹ וּלְאָבִיו וּלְבִנּוֹ וּלְבִתּוֹ וּלְאֶחָיו:
ג וּלְאֶחָתוֹ תִּבְתּוּלָה תִּקְרֹבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא-הִיְתָה לְאִישׁ לָהּ וַיִּטְמָא:
ד לֹא יִטְמָא בְּעַל בְּעַמּוּי לְהַחֲלוֹ:
ה לֹא- (קִרְחָה) יִקְרְחוּ קִרְחָה בְּרֹאשָׁם
וּפָתָת זָקָנָם לֹא יִגְלַחוּ
וּבְבִשְׂרָם לֹא יִשְׂרְטוּ שְׂרָטָה:
ו קְדוּשִׁים יִהְיוּ לֹאֲלֹהֵיהֶם וְלֹא יַחֲלִלּוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם
כִּי אֶת-אֲשֵׁי יְהוָה לֶחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מִקְרִיבִם וְהָיוּ קְדוֹשׁ:
ז אִשָּׁה זָנָה וְחֻלְלָה לֹא יִקְחוּ
וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה מֵאִישָׁה לֹא יִקְחוּ כִּי-קְדוֹשׁ הוּא לְאֱלֹהָיו:
ח וְקְדוּשָׁתוֹ כִּי-אֶת-לֶחֶם אֱלֹהֵיךָ הוּא מִקְרִיב
קְדוֹשׁ יִהְיֶה-לָּךְ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשְׁכֶם:
ט וּבַת אִישׁ כַּהֵן כִּי תִחַל לְזַנוֹת אֶת-אֲבִיהָ תִּיאַ מְחֻלָּלָת בְּאֵשׁ תִּשְׂרַף: {ס}
י וְהִכְהֵן הַגִּדּוֹל מֵאֲחָיו
אֲשֶׁר-יוֹצֵק עַל-רֹאשׁוֹ שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִלֵּא אֶת-יָדָיו לְלַבֵּשׁ אֶת-הַבְּגָדִים
אֶת-רֹאשׁוֹ לֹא יִפְדֶּע
וּבִגְדָיו לֹא יִפְרָם:
יא וְעַל כָּל-נִפְשֹׁת מֵת לֹא יָבֵא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִטְמָא:
יב וּמִן-הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא יַחֲלִל אֶת מִקְדָּשׁ אֱלֹהָיו
כִּי יָזַר שֶׁמֶן מִשְׁחַת אֱלֹהָיו עָלָיו אֲנִי יְהוָה:
יג וְהָיָה אִשָּׁה בְּבִתּוּלֶיהָ יִקַּח:
יד אֲלֻמָּנָה וּגְרוּשָׁה וְחֻלְלָה זָנָה אֶת-אִלְהָ לֹא יִקַּח
כִּי אִם-בְּתוּלָה מֵעַמּוּי יִקַּח אִשָּׁה:
טו וְלֹא-יַחֲלִל זָרְעוֹ בְּעַמּוּי כִּי אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשׁוֹ: {ס}

למי נטמאים [טומאת מת]
איסור קרחה, גילוח הזקן, ושרטת
הכהנים – קדושים יהיו
נשים האסורות לכהן
לקדש כהן
בת כהן זונה
איסור אבלות וטומאת מת לכהן גדול
נשים האסורות לכהן גדול

עני

טו וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

יז דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר

אִישׁ מִזֶּרְעֶךָ לְדֹרֹתָם אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב לְהַקְרִיב לָחֶם אֱלֹהֵיוֹ:

יח כִּי כָל-אִישׁ אֲשֶׁר-בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב

אִישׁ עוֹר אֹז פֶּסֶחַ אוֹ חֲרָם אוֹ שְׂרוּעַ:

יט אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר-יִהְיֶה בּוֹ שֹׁבֵר רֵגֶל אוֹ שֹׁבֵר יָד:

כ אוֹ-גִבָּן אוֹ-דָק אוֹ תְבַלְלַל בְּעֵינָיו אוֹ נָרֵב אוֹ יִלְפֵת אוֹ מְרוּחַ אֲשָׁד:

כא כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר-בּוֹ מוֹם מִזֶּרַע אַהֲרֹן הַכֹּהֵן לֹא יִגֵּשׁ לְהַקְרִיב אֶת-אֲשֵׁי יְהוָה

מוֹם בּוֹ אֶת לָחֶם אֱלֹהֵיוֹ לֹא יִגֵּשׁ לְהַקְרִיב:

כב לָחֶם אֱלֹהֵיוֹ מִקְדָּשֵׁי הַקִּדְשִׁים וּמִן-הַקִּדְשִׁים יֹאכַל:

כג אַךְ אֶל-הַפְּרִכַת לֹא יָבֹא וְאֶל-הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִגֵּשׁ כִּי מוֹם בּוֹ

וְלֹא יַחַלֵּל אֶת-מִקְדָּשֵׁי כִּי אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשָׁם:

כד וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו וְאֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: {פ}

פרק כב א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

ב דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו

וַיִּנְזְרוּ מִקְדָּשֵׁי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל

וְלֹא יַחַלְלוּ אֶת-שֵׁם קִדְשֵׁי אֲשֶׁר הֵם מִקְדָּשִׁים לִי אֲנִי יְהוָה:

ג אָמַר אֲלֵהֶם

לְדֹרֹתֵיכֶם כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר-יִקְרַב מִכָּל-זֶרְעֵכֶם אֶל-הַקִּדְשִׁים

אֲשֶׁר יִקְדִישׁוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לַיהוָה וְטָמְאָתוּ עָלָיו

וְנִכְרַתָּה הַגִּפְשׁ הַהוּא מִלִּפְנֵי אֲנִי יְהוָה:

ואלה הטומאות:

ד אִישׁ אִישׁ מִזֶּרַע אַהֲרֹן וְהוּא צְרוּעַ אוֹ זָב בַּקִּדְשִׁים לֹא יֹאכַל עַד אֲשֶׁר יִטְהַר

וְהִנְגַּע בְּכָל-טָמְאֵ-נֶפֶשׁ

ז אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר-תִּצָּא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת-זָרַע:

ח אוֹ-אִישׁ אֲשֶׁר יִגַּע בְּכָל-שֵׂרֵץ אֲשֶׁר יִטְמָא-לּוֹ

ט אוֹ בְּאָדָם אֲשֶׁר יִטְמָא-לּוֹ לְכָל טָמְאָתוֹ:

י וְנֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּנְעַב-בּוֹ

יא וְטָמְאָה עַד-הַעֲרֵב וְלֹא יֹאכַל מִן-הַקִּדְשִׁים כִּי אִם-דָּרַחַן בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם:

יב וְבֹא הַשָּׁמֶשׁ וְטָהַר וְאַחַר יֹאכַל מִן-הַקִּדְשִׁים כִּי לַחְמוֹ הוּא:

כהן בעל מום

דיני אכילת תרומה

איסור אכילה לכהן טמא

ואלה הטומאות:

- זרע אהרן וזרעו צרוע או זב בקידוש לא יאכל עד שיתהר
- נפש אשה שצאת ממנו שכבת זרע
- זרע אשה שנגע בכל שרץ אשר יטמא לו
- זרע אדם אשר יטמא לו לכל טמאתו

[נפש = הכונה לכהנים]

איסור אכילת
בבלה וטריפה

ח נבלה וטריפה לא יאכל לטמאה־בה

ראה פר אחרי
מות יז, טו

אני יהוה:

המתורים והאסורים
באכילת תרומה

ט ושמןו את־משמרתיו ולא־ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללהו
אני יהוה מקדשם:

מתורים והאסורים
באכילת תרומה

י וכל־זר לא־יאכל קדש

תושב כהן ושכיר לא־יאכל קדש:

מתורים

יא וכהן כִּי־יקנה נפש קנין כסף הוא יאכל בו

ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו:

מתורים

יב ובת־כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל:

בת כהן

יג ובת־כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה

ושטה אל־בית אביה כנעוליה מלחם אביה תאכל

וכל־זר לא־יאכל בו:

זר [חזרה]

יד ואיש כִּי־יאכל קדש בשגגה ויסף חמשיתו עליו ונתן לפהו את־הקדש:

דין שוגג

טו ולא יחללו את־קדשי בני ישראל את אשר־ירימו ליהוה:

חתימת דיני
הנשים - אזרה

טז והשיאו אותם ענן אשמה באכלם את־קדשיהם כי אני יהוה מקדשם: {פ}

דינים שונים בענייני קרבנות

שלושי

מומים בקרבנות

יז וידבר יהוה אל־משה לאמר:

יח דבר אל־אֶהֱוֶה ואל־בְּנָיו ואל כל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

קרבנות נדר
ודבה - לעולה

איש איש מבית ישראל וּמִן־הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיב קָרְבָּנוֹ

לְכָל־נְדָרֵיהֶם וְלְכָל־נְדָבוֹתָם אֲשֶׁר־יִקְרִיבוּ לַיהוָה לַעֲלֹה:

קרבנות נדר
ודבה - לזבח
שלמים

יט לְרִצְוֹנָם תָּמִים זָכָר בְּבָקָר בְּכֹשֶׁבִים וּבְעֵיזִים:

כ כל אשר־בו מום לא תקריבו כי־לא לרצון יהוה לכם:

קרבנות נדר
ודבה - לזבח
שלמים

כא ואיש כִּי־יִקְרִיב וּבַחֲשָׁלְמִים לַיהוָה לִפְלֹא־נֶדֶר אוֹ לְנֶדֶבָה

בְּבָקָר אוֹ בַצֹּאן תָּמִים יִהְיֶה לְרִצְוֹן כָּל־מוֹם לֹא יִהְיֶה־בוֹ:

קרבנות נדר
ודבה - לזבח
שלמים

כב עֹרֹת אוֹ שְׂבוֹר אוֹ־חֲרוֹץ אוֹ־יַפְלֹת אוֹ גֶרֶב אוֹ יִלְפָת

לא־תקריבו אֵלֶּה לַיהוָה וְאִשָּׁה לֹא־תִתְּנֶנּוּ מֵהֶם עַל־הַמִּזְבֵּחַ לַיהוָה:

מומים האסורים
בקרבנות

כג ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אתו ולגדר לא ירצה:

לנדבה [ראה חז"ל]

כד ומעוד וכתות ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו:

אסורים בקרבן

כה ומינד בן־נכר לא תקריבו את־לחם אלהיכם מכל־אלה

לא מיד בן־נכר

כי משחתם בהם מום פֶּם לא ירצו לכם: {ס}

דינים נוספים כ וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

כז שׁוֹר אוֹ־כֶשֶׁב אוֹ־עֹז כִּי יוֹלֵד וְהָיָה שְׂבַעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה וְגִדְּלָהּ לְקַרְבָּן אִשָּׁה לַיהוָה:

כח וְשׁוֹר אוֹ־שָׂה אִתּוֹ וְאֶת־בְּנוֹ לֹא תִשְׁחֲטוּ בַיּוֹם אֶחָד:

כט וְכִי־תִזְבְּחוּ זִבְח־תּוֹדָה לַיהוָה לְרִצְוֹנְכֶם תִּזְבְּחוּ:

ל בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָכֵל לֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר אֲנִי יְהוָה:

איסור הקרבת בהמה עד בן 8 ימים
איסור שחיטת "אתו ואת-בנו"
אכילת זבח תודה באותו היום

מצוות קידוש השם

חתימת נושא "קדושה, טומאה וטהרה"

לא וּשְׁמַרְתֶּם מִצְוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה:

לב וְלֹא תַחֲלִלוּ אֶת־שֵׁם קִדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בַתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לג הַמוֹצֵיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיוֹת לְכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה מְקֹדְשְׁכֶם: {פ}

רביעי

פרשת המועדות (כל המועדים פרט לראש חודש)

פרק כג א וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

ב דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

מוֹעֲדַי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדַי:

הגדרת מועדי ה'

ג שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מִלְאָכָה

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מִלְאָכָה לֹא תַעֲשׂוּ

שַׁבַּת הוּא לַיהוָה בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם: {פ}

שבת

ד אֵלֶּה מוֹעֲדַי יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדֵם:

פתיחה למועדים

ה בַּתְּחִלָּה הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבָיִם פֶּסַח לַיהוָה:

פסח

ו וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה תִּגַּד הַמִּצּוֹת לַיהוָה

שְׂבַעַת יָמִים מִצּוֹת תֵּאָכְלוּ:

ז בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ יְהוָה לְכֶם כָּל־מִלְאָכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

ח וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה שְׂבַעַת יָמִים

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מִלְאָכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: {פ}

ט וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

י דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

העומר

הנפת העומר, קרבן מנחה ונסך

איסור "חדש" עד הביאכם את-קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם: {ס}

ימי הספירה יום הביכורים

מנחה חדשה

עולה

חטאת זבח שלמים הנפה

מקרא קודש

בקציר: פאה ולקט - לעני ולגר

כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לָכֶם וּקְצַרְתֶּם אֶת־קְצִירָהּ וְהִבַּאתֶם אֶת־עֹמֶר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל־הַכֹּהֵן:
 יא וְהִנִּיף אֶת־הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה לְרִצְוֹנְכֶם מִמִּחֲרַת הַשַּׁבָּת וַיִּנְפְּנוּ הַכֹּהֵן:
 יב וַעֲשִׂיתֶם בַּיּוֹם הַנִּיפְכֶם אֶת־הָעֹמֶר כֶּבֶשׂ תָּמִים בֶּן־שָׁנָתוֹ לַעֲלֹה לַיהוָה:
 יג וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרִים סֵלֹת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן אִשָּׁה לַיהוָה רֵיחַ נִיחָח וּנְסֻכָה גֹזֵן רְבִיעֵת הַהֵיזֵן:
 יד וְלֶחֶם וְקֹלֵי וְכֶרֶמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד־לְעֹצֵם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הִבִּיאֲכֶם אֶת־קָרְבַּן אֱלֹהֵיכֶם חֲקַת עוֹלָם לְדִרְתֵיכֶם בְּכֹל מִשְׁבְּתֵיכֶם: {ס}

טו וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמִּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הִבִּיאֲכֶם אֶת־עֹמֶר הַתְּנוּפָה שִׁבְעֵת שַׁבְּתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה:
 טז עַד מִמִּחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִת תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם

המועד בתורה
 פר' משפטים:
 "וחג הקציר בכורי מעשיך"
 פר' כי תשא:
 "חג השבועות"
 פר' פנחס:
 [קרבנות המועדים]
 "יום הביכורים"
 פר' ראה:
 [שלש רגלים]
 "חג השבועות"

והקרבנתם מנחה חדשה ליהוה:
 יז ממושבתיכם תביאו | לחם הנופה שתיים שני עשרונים סלת תהינה חמוץ תאפינה בכורים ליהוה:
 יח והקרבנתם על־הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן־בקר אחד ואילים שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונספיהם אשה ריח־ניחח ליהוה:
 יט וַעֲשִׂיתֶם שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֹטָאת וּשְׁנֵי כֶבֶשִׁים בְּנֵי שָׁנָה לְזִבַח שְׁלָמִים:
 כ וְהִנִּיף הַכֹּהֵן | אֹתָם עַל־לֶחֶם הַבִּכּוּרִים הַנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה עַל־שְׁנֵי כֶבֶשִׁים קָדֹשׁ יִהְיֶה לַיהוָה לַפָּהֵן:
 כא וּקְרֹאתֶם בְּעֹצֵם | הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרֹא־קָדֹשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֲקַת עוֹלָם בְּכֹל־מוֹשְׁבְּתֵיכֶם לְדִרְתֵיכֶם:

כב וּבְקִצְרְכֶם אֶת־קְצִיר אַרְצְכֶם לֹא־תְכַלֶּה פֶּאֶת שְׂדֵךְ בְּקִצְרְךָ וְלֶקֶט קְצִירָהּ לֹא תִלְקֹט לְעֵנִי וְלִגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: {פ}

זבועי

כג וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

כד דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר

בַּחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ

יְהִי לָכֶם שְׁבִתוֹן וַזְכֵּרוֹן תְּרוּעָה מִקְרֵא־קֹדֶשׁ:

כה כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ

וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה: {ס}

כו וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

כז אִךְ בְּעֶשְׂרֵי לַחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכַּפָּרִים הוּא

מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם

וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֵׁיכֶם

וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה:

כח וְכָל־מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה

כִּי יוֹם כַּפָּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

כט כִּי כָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־תַעֲנֶה בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה וּנְכַרְתָּהּ מֵעַמִּיהָ:

ל וְכָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַעֲשֶׂה כָל־מְלֹאכָה בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה

וְהֵאבַדְתִּי אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עַמִּיהָ:

לא כָּל־מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מִשְׁבֹּתֵיכֶם:

לב שִׁבֹת שְׁבִתוֹן הוּא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֵׁיכֶם

בַּתְּשׁוּעָה לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב מֵעָרֵב עַד־עָרֵב תִּשְׁבְּתוּ שִׁבְתֵּכֶם: {פ}

זיכרון תרועה
[ראש השנה]

יום הכיפורים

עויעוי

לג וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

לד דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר

בַּחֹמֶשׁ עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לַיהוָה:

לה בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרֵא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

לו שִׁבְעַת יָמִים תִּקְרִיבוּ אִשָּׁה לַיהוָה

בַּיּוֹם הַשְּׂמִינִי מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם

וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה עֲצֵרֶת הוּא כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

לז אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ

לְהִקְרִיב אִשָּׁה לַיהוָה עֹלָה וּמִנְחָה זָבַח וּנְסֻכִים דְּבַר־יוֹם בַּיּוֹמוֹ:

לח מִלֶּבֶד שְׁבִתַּת יְהוָה וּמִלֶּבֶד מוֹהַגוֹתֵיכֶם וּמִלֶּבֶד כָּל־גְּדֻרֵיכֶם

וּמִלֶּבֶד כָּל־גְּדֻבְתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה:

סוכות

[עוד בפסוק לט]

שמיני עצרת

סיכום בינים
קרבות מועדים

סוכות

- זמן האסיף

- ארבעת הימים

שמחה,

וחג

ישיבה בסוכות

ט אַךְ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפְּכֶם אֶת־תְּבוּאֹת הָאָרֶץ
 תַּחֲנוּ אֶת־חַג־יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים
 בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁבֻחוֹ וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שְׁבֻחוֹ:
 מ וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
 פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפַּת תְּמָרִים וְעֵנַף עֵץ־עֵבֶת וְעַרְבֵי־נַחַל
 וַיִּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים:
 מא וְחַגְתֶּם אֹתוֹ חַג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה
 חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תַּחֲנוּ אֹתוֹ:
 מב בַּסֻּכּוֹת תֵּשְׁבּוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל־הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֹשֵׁבוּ בַסֻּכּוֹת:
 מג לַמַּעַן יִדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם
 נ כי בַּסֻּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
 ס אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
 מד וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מִצְוֵי יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: {פ}

פרק כד

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 ב צִו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

דיני
המנורה ונרותיה

וַיִּקְחוּ אֵלֶיהָ שֶׁמֶן זָיִת וְדָב קִתִּית לַמָּאֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד:
 ג מִחוּץ לַפֶּרֶכֶת הָעֲדָת בְּאֹהֶל מוֹעֵד יַעֲרֹף אֹתוֹ אֶהְרֹן
 מַעֲרֹב עַד־בֹּקֶר לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם:
 ד עַל הַמִּנְרֶה הַטְּהֻלָּה יַעֲרֹף אֶת־הַנְּרוֹת לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד: {פ}

דיני לחם הפנים

דיני
לחם הפנים

ה וּלְקַחְתָּ סֹלֶת
 וְאִפִּיתָ אֹתָהּ שִׁתִּים עֲשֶׂרֶה חִלּוֹת שְׁנֵי עֶשְׂרִים יְהוָה הַחִלָּה הָאֶחָת:
 ו וַשִּׁמֵּת אֹתָם שִׁתִּים מֵעֲרֻכּוֹת שֶׁשׁ הַמַּעֲרֻכֹת עַל הַשֻּׁלְחָן הַטְּהֵר לִפְנֵי יְהוָה:
 ז וְנִתְּתָה עַל־הַמַּעֲרֻכֹת לְבִנְיָה זָבָה וְהִיטָה לְלֶחֶם לְאֻזְכָּרָה אֲשֶׁה לַיהוָה:
 ח בַּיּוֹם הַשִּׁבְּתִּי בַּיּוֹם הַשִּׁבְּתִּי יַעֲרֻכְנוּ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד
 מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
 ט וְהִיטָה לְאֶהְרֹן וּלְבָנָיו וְאָכְלוּהוּ בְּמִקְוֹם קֹדֶשׁ
 כִּי קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא לֹא מֵאֲשֵׁי יְהוָה חֲק־עוֹלָם: {ס}

פרשת המקלל

וַיִּצְאֵל בְּיַד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְהוּא בֶן-אִישׁ מִצְרַיִם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּנְצֹל בַּמַּחְנֶה בֶּן יִשְׂרָאֵלִית וְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי:
 יא וַיִּקַּב בֶּן-הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת-הַשֵּׁם וַיִּקְלַל
 וַיִּבְיֹאוּ אֹתוֹ אֶל-מֹשֶׁה
 ושם אָמוּ שְׁלֹמִית בְּתֹדֶדְכִי לְמַטֵּה-דָן:
 יב וַיִּנְיַחְהוּ בַּמִּשְׁמֶר לְפָרֵשׁ לָהֶם עַל-פִּי יְהוָה: {פ} {פ} {פ}
 יג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 יד הוֹצֵא אֶת-הַמִּקְלָל אֶל-מַחוּץ לַמַּחְנֶה
 וְסַמְכּוּ כָל-הַשְּׂמֵעִים אֶת-יְדֵיהֶם עַל-רֹאשׁוֹ וְרָגְמוּ אוֹתוֹ כָּל-הָעֵדָה:

פעם ראשונה
 בתורה "השם"
 כנינו לשמו של ה'

[המשך וסיום
 פרשת המקלל -
 בפסוק כג]

דין מקלל אלהיו

טו וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר
 אִישׁ אִישׁ כִּי-יִקְלַל אֱלֹהָיו וַנִּשְׂא חַטָּאוֹ:
 טז וַנִּקַּב שֵׁם-יְהוָה מוֹת יוּמָת רָגוּם יִרְגְּמוּ-בּוֹ כָּל-הָעֵדָה
 כְּגֹר כְּאֹרֶחַ בְּנִקְבוֹ-שֵׁם יוּמָת:

דיני מכה אדם ובהמה

יז וְאִישׁ כִּי יַכֶּה כָּל-נֶפֶשׁ אָדָם מוֹת יוּמָת:
 יח וּמִכָּה נֶפֶשׁ-בְּהֵמָה יִשְׁלַמְנָה נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ:
 יט וְאִישׁ כִּי-יַתֵּן מוֹם בְּעַמִּיתוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בֶּן יַעֲשֶׂה לוֹ:
 כ שֹׁבֵר תַּחַת שֹׁבֵר עֵינַי תַּחַת עֵינַי שֵׁן תַּחַת שֵׁן
 כַּאֲשֶׁר יַתֵּן מוֹם בְּאָדָם בֶּן יַתֵּן בּוֹ:

המכה [הורג] אדם
 ובהמה
 הנותן מום
 ["עין תחת עין"]

מפטיר

כא וּמִכָּה בְּהֵמָה יִשְׁלַמְנָה
 וּמִכָּה אָדָם יוּמָת:
 כב מִשִּׁפְטֵי אַחֵר יִהְיֶה לָכֶם כְּגֹר כְּאֹרֶחַ יְהוָה כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

חתימה
 משפט אחר ...
 כג כְּאֹרֶחַ

סיום פרשת המקלל

כג וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּצְיִאוּ אוֹת-הַמִּקְלָל אֶל-מַחוּץ לַמַּחְנֶה וַיִּרְגְּמוּ אוֹתוֹ אֲבָן
 וּבְנֵי-יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה: {פ} {פ} {פ}

פרשת בהר

פרק כה

שמיטה

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר:
 ב דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
 כִּי תִבְאוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לָכֶם וְשָׁבַתָּה הָאָרֶץ שְׁבַת לַיהוָה:
 ג שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שְׂדֶךְ וּשְׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר כְּרֶמֶךְ וְאִסַּפְתָּ אֶת-תְּבוּאָתָה:
 ד וּבַשְּׁנָה הַשְּׁבִיעִת שְׁבַת שְׁבַתוֹן יִהְיֶה לְאָרֶץ שְׁבַת לַיהוָה
 שְׂדֶךְ לֹא תִזְרַע וְכֶרֶמֶךְ לֹא תִזְמַר:
 ה אֵת סַפִּיחַ קִצְיֹרֶךְ לֹא תִקְצֹר וְאֶת-עֲנָבֶיךָ גִּזְיֹרֶךְ לֹא תִבְצֹר
 שְׁנַת שְׁבַתוֹן יִהְיֶה לְאָרֶץ:
 ו וְהָיְתָה שְׁבַת הָאָרֶץ לָכֶם לֶאֱכֹלָה
 זָרָה וְלַעֲבָדֶיךָ וְלֵאֲמֹתֶיךָ וְלַשְׂכִּירֶיךָ וְלַתּוֹשְׁבֵיךָ הַגֵּרִים עִמָּךְ:
 ח וְלִבְהֵמֹתֶיךָ וְלַחֵיטָה אֲשֶׁר בְּאֶרְצֶךָ תִּהְיֶה כָּל-תְּבוּאָתָה לְאָכֹל: {ס}

שבת לה'
 שש שנים
 ובשנה השביעית

שנת היובל

ח וּסְפַרְתָּ לָךְ שִׁבְעַת שְׁבַתֹּת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת פְּעָמִים
 וְהָיְתָה לָךְ יְמֵי שִׁבְעַת שְׁבַתֹּת הַשָּׁנִים תִּשַׁע וָאַרְבָּעִים שָׁנָה:
 ט וְהָעִבְרִית שׁוֹפָר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּעֶשְׂרֵי לַחֹדֶשׁ
 בַּיּוֹם הַכְּפֹרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר בְּכָל-אַרְצְכֶם:
 י וּקְדַשְׁתֶּם אֵת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וּקְרַאתֶם דְּרוֹר בְּאָרֶץ לְכָל-יֹשְׁבֵיהָ
 יוֹבֵל הוּא תִּהְיֶה לָכֶם
 יא וּשְׁבַתֶּם אִישׁ אֶל-אָחִזָּתוֹ וְאִישׁ אֶל-מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשׁוּבוּ:
 יב יוֹבֵל הוּא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּהְיֶה לָכֶם
 יג בַּשְּׁנַת הַיּוֹבֵל הַזֹּאת תָּשׁוּבוּ אִישׁ אֶל-אָחִזָּתוֹ:
 יד וְכִי-תִמְכְּרוּ מִמְכָּר לְעַמִּיתְךָ אוֹ קָנָה מִיַּד עַמִּיתְךָ
 אֶל-תּוֹנֶה אִישׁ אֶת-אָחִיו:

חוקי היובל
 1. 1770ס
 שנים
 2. שופר
 3. קידוש היובל
 4. שיבה לאחזה
 5. שמיטת קרקע
 6. שיבה לאחזה

עיני

מכירה וקניה
 לא להונות

טו בַּמִּסְפָּר שָׁנִים אַחַר הַיּוֹבֵל תִּקְנֶה מֵאֵת עַמִּיתְךָ
 בַּמִּסְפָּר שָׁנֵי תְבוּאֹת וּמִכָּר לָךְ:
 טז לְפִי רַב הַשָּׁנִים תִּרְבֶּה מִקְנֵתוֹ וּלְפִי מְעַט הַשָּׁנִים תִּמְעִיט מִקְנֵתוֹ
 כִּי מִסְפָּר תְבוּאֹת הוּא מִכָּר לָךְ:
 יז וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת-עַמִּיתוֹ וְנִרְאֵת מֵאֵלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

מחיר יחסית למועד הקניה

[ושוב] לא להונות

הבטחות ה'

יח וְעַשִׂיתֶם אֶת-חֻקֹּתַי וְאֶת-מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וְעַשִׂיתֶם אֹתָם
 וַיִּשְׁבַּתֶּם עַל-הָאָרֶץ לְבִטָּח:

"ועשיתם את-חוקתי"

■ וישבתם לבטח

עליושי [שני במזוזבר]

יט ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה:
 כ וכי תאמרו מה-נאכל בשנת השביעת הן לא נזרע ולא נאסף את-תבואתנו:
 כא וצויתי את-ברכתי לכם בשנה הששית ועשית את-התבואה לשלש השנים:
 כב וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן-התבואה ישן
 עד ו השנה התשיעית עד-בוא תבואתה תאכלו ישן:

■ שובע

■ ברכה ושפע בשנה השישית

כג והארץ לא תמכר לצמיתת כילי הארץ כי-גרים ותושבים אתם עמדי:
 כד ובכל ארץ אחזתכם נאקה תהנו לארץ: {ס}

הארץ לא נמכרת לצמיתות!!

רביעי

דיני גאולת נכסים

כה כִּי-יָמוּךְ אָחִיךָ וּמָכַר מֵאֲחֻזָּתוֹ
 וּבָא נָאֹלֹה הַקָּרֵב אֵלָיו וְנָאֵל אֶת מִמְכָּר אָחִיו:
 כו וְאִישׁ כִּי לֹא יְהוּה-לוֹ נָאֵל וְהַשִּׁיגָה יָדוֹ וּמָצָא כְּרִי נְאֻלָּתוֹ:
 כז וְחָשַׁב אֶת-שְׁנֵי מִמְכָּרוֹ וְהָשִׁיב אֶת-הָעֶדְף לְאִישׁ אֲשֶׁר מָכַר-לוֹ
 וְשָׁב לְאֲחֻזָּתוֹ:

גאולת אחזה

- ע" קרוב

- ע" בעל הקרקע

כח וְאִם לֹא-מָצָאָה יָדוֹ דֵּי הָשִׁיב לוֹ
 וְהָיָה מִמְכָּרוֹ כִּי־הִקְנָה אוֹתוֹ עַד שְׁנַת הַיּוֹבֵל וַיִּצָּא בִּיבֹל וְשָׁב לְאֲחֻזָּתוֹ: {ס}

- ואם אין לו די כסף לפדיון

זבוישי [עליושי במזוזבר]

כט וְאִישׁ כִּי-יִמְכַר בֵּית-מוֹשָׁב עִיר חוֹמָה
 וְהָיְתָה נְאֻלָּתוֹ עַד-תָּם שְׁנַת מִמְכָּרוֹ יָמִים תְּהִיָּה נְאֻלָּתוֹ:
 ל וְאִם לֹא-יִנָּאֵל עַד-מְלֵאת לוֹ שָׁנָה תְּמִימָה
 וְקָם הַבַּיִת אֲשֶׁר-בָּעִיר אֲשֶׁר-לוֹ חוֹמָה לְצִמִּיתוֹת לִקְנָה אוֹתוֹ לְדַרְתּוֹ
 לֹא יִצָּא בִּיבֹל:

גאולת בית בעיר חומה

לא ובתני החצרים אשר אין להם חמה סביב
על־שדה הארץ יחשב ואלה תקנה־לו וביבל יצא:

גאולת בתי
חצרים, ללא חומה

לב וערי הלויים בתי ערי אהונתם ואלת עולם תקנה ללויים:
לג ואשר ינאל מן־הלויים ויצא ממכר־בית ועיר אהנתו ביבל

גאולת הלויים
עריהם,
בתיהם,

לד ושדה מנרש עריהם לא ימכר כִּי־אחנת עולם הוא להם: {ס}

ושדותיהם

לא להונות, ואיסור נשך ותרבית

לה וכִּי־ימוך אחיך ומטה ידו עמך ותחזקת בו גר ותושב נחי עמך:
לו אל־תקח מאתו נשך ותרבית ונראת מאל־היך ונחי אחיך עמך:
לז את־כסףך לא־תתן לו בנשך ובמרבית לא־תתן אכלך:
לח אני יהוה אלהיכם אשר־הוצאתי אתכם מארץ מצרים
לתת לכם את־ארץ כנען להיות לכם לאלהים: {ס}

לתמוך במקך

איסור נשך ותרבית

אני ה' אלהיכם

דיני עבדים

שיעי רביעי במוזובר

לט וכִּי־ימוך אחיך עמך ונמכר־לך
לא־תעבד בו עבדת עבד:

עבד עברי
הנמכר לעברי
ישב ביובל אל
משפחתו

מ כשכיר כתושב יהנה עמך עד־שנת היבל יעבד עמך:

מא ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל־משפחתו ואל־אחנת אבתיו ישוב:

מב כִּי־עבדתי הם אשר־הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד:

[הסיבה]
כי־עבדתי הם

מג לא־תרדה בו בפרך ונראת מאל־היך:

לא־תרדה בו בפרך

מד ועבדתך ואמתך אשר יהיו־לך

עבד ואמה גוים
ובני התושבים

מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה:

הגדרה

מה וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו

וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם

והיו לכם לאחזה:

והיו לכם לאחזה

מו והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו

עבד עברי

ובאחיכם בני־ישראל איש באחיו לא־תרדה בו בפרך: {ס}

לא לרדות

שיעי

מז וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומוך אחיך עמו
ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר:

מצות גאולת עברי
שנמכר לגוי

מח אֲחֶרֶי נִמְכַּר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה-לּוֹ אַחַד מֵאַחֵיו וַיִּגְאֻלְנוּ:
 מט אֹרְדָיו אֹו בֶן-דָּדוֹ וַיִּגְאֻלְנוּ אוֹ-מִשְׁאֵר בְּשָׂרוֹ מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ וַיִּגְאֻלְנוּ
 אֹו-הַשְּׂיֵנָה יָדוֹ וַנִּגְאֹל:

נ וַחֲשֹׁב עִם-קִנְיָהּ מִשְׁנַת הַמְּכָרוֹ לֹו עַד שְׁנַת הַיָּבֵל
 וְהָיָה כִּסְף מִמְכָרוֹ בַּמִּסְפָּר שָׁנִים כִּימֵי שְׂכִיר יִהְיֶה עִמּוֹ:

נד אִם-עוֹד רַבּוֹת בְּשָׁנִים לְפִיחֵן יָשִׁיב וַיִּגְאֻלְתּוֹ מִכִּסְף מִקִּנְיָתוֹ:

נז וְאִם-מְעַט נִשְׂאָר בְּשָׁנִים עַד-שְׁנַת הַיָּבֵל וַחֲשֹׁב-לּוֹ
 כְּפִי שְׁנָיו יָשִׁיב אֶת-גְּאֻלְתּוֹ:

נג כִּשְׂכִיר שְׁנָה בְּשָׁנָה יִהְיֶה עִמּוֹ לֹא-יִרְדְּנוּ בַּפֶּרֶךְ לְעֵינָיו:

נד וְאִם-לֹא יִגְאֹל בְּאֻלָּה וַיִּצָּא בְּשְׁנַת הַיָּבֵל הוּא וּבְנָיו עִמּוֹ:

ואם-לא יגאל

מפסיר

נה כִּי-לִי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים

עֲבָדֵי הֵם אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

לי בני-ישראל עבדים

איסור ע"ז. שמירת שבת

פרק כו

א לֹא-תַעֲשׂוּ לָכֶם אֱלִילִים וַיִּפְסַל וּמִצְבָּח לֹא-תִקְיִמוּ לָכֶם
 וְאֲבֹן מִשְׁכִּית לֹא תִתְּנוּ בְּאֶרְצְכֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת עֲלֵיהָ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

איסור עבודה זרה

ב אֶת-שַׁבַּתְתֵּי הַזְּמֹרוֹ וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ אֲנִי יְהוָה: {פ}{פ}{פ}

שמירת שבת

פרשת בזקותי

[המשך פרק כו]

"אם-בחקתי תלכו"

ברכת הארץ והשבע

שלום, והתגברות על האויבים

פריון

וקיום הברית

שפע

ה' ייתן משכנו בתוך עם ישראל

ואם-בחקתי תמאסו...

שלב א

מחלות

אבדן היבול

מנוסה מאויבים

שלב ב

הפסקת הגשם והיבול

"אם-בחקתי תלכו ... ואם-בחקתי תמאסו ..."

ג אם-בחקתי תלכו ואת-מצותי תשמרו ועשיתם אתם:

ד ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פרויו:
ה והשיג לכם דיש את-בציר ובציר ישיג את-זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם:

עזי

ו ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחרד והשבתו חיה רעה מן-הארץ וחרב לא-תעבר בארצכם:

ז וירדפתם את-איביכם ונפלו לפניכם לחרב:

ח וירדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה וירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב:

ט ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם וחקימתי את-בריתי אתכם:

עלושי [זושיעי במוזובר]

י ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו:

יא ונתתי משקני בתוכם ולא תגעל נפשי אתכם:

יב והתחלכתי בתוכם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו-לי לעם:

יג אני יהנה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיית להם עבדים ואשבר מטת עלכם ואולך אתכם קוקמיות: {פ}

יד ואם-לא תשמעו לי ולא תעשו את כל-המצות האלה:

טו ואם-בחקתי תמאסו ואם את-משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את-כל-מצותי להפרכם את-בריתי:

טז אף-אני אעשה-נאת לכם

והפקדתי עליכם בהלה

את-השחפת ואת-הקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלהו איביכם:

יז ונתתי פני בכם וננפתם לפני איביכם

ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין-רדף אתכם:

יח ואם-עד-אלה לא תשמעו לי ונספתי ליסרה אתכם שבע על-חטאתיכם:

יט ושברתי את-גאון עזכם

ונתתי את-שמיכם כפרזל ואת-ארצכם כנחשה:

כ ותם לרִיק כַּחֲכֶם וְלֹא־תִתֶּן אֶרְצְכֶם אֶת־יְבוּלָהּ וְעֵץ הָאָרֶץ לֹא יִתֶּן פִּרְיוֹ:

כא וְאִם־תִּלְכּוּ עִמִּי קָרִי וְלֹא תֵאָבִו לְשִׁמְעֵ לִי

וַיִּסְפַּתִּי עֲלֵיכֶם מִכָּה שִׁבְעַ עַחְטֹאתֵיכֶם:

כב וְהִשְׁלַחְתִּי בְכֶם אֶת־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְשִׁכְלָה אֶתְכֶם וְהִכְלִיתָהּ אֶת־בְּהֵמֹתֶיכֶם

וְהִמְעִיטָה אֶתְכֶם וְנִשְׁמֹו דַרְכֵיכֶם:

כג וְאִם־בְּאֵלֶּה לֹא תוֹסְרוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי קָרִי:

כד וְהִלַּכְתִּי אַף־אֲנִי עִמְכֶם בְּקָרִי וְהִפִּיתִי אֶחְכֶם נִם־אֲנִי שִׁבְעַ עַל־חַטֹּאתֵיכֶם:

כה וְהִבֵּאתִי עֲלֵיכֶם חֶרֶב נִקְמַת נִקְם־בְּרִית וְנִאֲסַפְתֶּם אֶל־עֲרִיכֶם

וְשִׁלַּחְתִּי לְדָבָר בְּתוֹכְכֶם וְנִתְתֶּם בְּיַד־אֹיִב:

כו בְּשִׁבְרֵי לֶכֶם מִטַּה־לַּחֵם וְאִפּוֹ עֵשֶׂר נְשִׁים לַחֲמֶכֶם בְּתַנּוּר אֶחָד

וְהִשִּׁיבּוּ לַחֲמֶכֶם בְּמִשְׁקַל וְאָכְלֹתֶם וְלֹא תִשְׁבְּעוּ: {ס}

כז וְאִם־בְּזֹאת לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי בְּקָרִי:

כח וְהִלַּכְתִּי עִמְכֶם בְּחַמַּת־קָרִי וַיִּסְרַתִּי אֶתְכֶם אַף־אֲנִי שִׁבְעַ עַל־חַטֹּאתֵיכֶם:

כט וְאָכְלֹתֶם בֶּשֶׂר בְּנִיכֶם וּבֶשֶׂר בְּנֹתֵיכֶם תֹּאכְלוּ:

ל וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת־בְּמֹתֵיכֶם וְהִכְרַתִּי אֶת־חַמְוִנֵיכֶם

וְנִתְתִּי אֶת־פְּגָרֵיכֶם עַל־פְּגָרֵי גְלוּלֵיכֶם וְנִעַלָה נַפְשִׁי אֶתְכֶם:

לא וְנִתְתִּי אֶת־עֲרִיכֶם חֶרְפָּה וְהִשְׁמוּתִי אֶת־מִקְדְּשֵׁיכֶם

וְלֹא אֲרִית בְּרִית נִיחָחְכֶם:

לב וְהִשְׁמַתִּי אֲנִי אֶת־הָאָרֶץ וְשִׁמְמוּ עָלֶיהָ אִיבֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים בָּהּ:

לג וְאֶתְכֶם אֲזַנְהַ בְּנֹזִים וְהִרִיקְתִּי אֶתְרֵיכֶם חֶרֶב

וְהִיתָה אֶרְצְכֶם שְׁמֹמֶת וְעֲרִיכֶם יִהְיוּ חֶרְפָּה:

לד אִז תִּרְצֶה הָאָרֶץ אֶת־שִׁבְתְּתֶיהָ כֹּל יְמֵי הַשְּׁמָה וְאַתֶּם בְּאֶרֶץ אִיבֵיכֶם

אִז תִּשְׁבֶּת הָאָרֶץ וְהִרְצַת אֶת־שִׁבְתְּתֶיהָ:

לה כֹּל־יְמֵי הַשְּׁמָה תִשְׁבֶּת אֶת אֲשֶׁר לֹא־שִׁבְתָּה בְּשִׁבְתְּתֵיכֶם בְּשִׁבְתְּכֶם עָלֶיהָ:

לו וְהִנְשַׁאֲרִים בְּכֶם וְהִבֵּאתִי מִרְדָּךְ בְּלִבְכֶם בְּאֶרֶץ אִיבֵיהֶם

וְרִחַף אֹתָם קוֹל עֲלֶה נִדְחָ וְנִסּוּ מִנְּסַת־חֶרֶב וְנִגְפְלוּ וְאִין רִחַף:

לז וּכְשָׁלוּ אִישׁ־בְּאֶחָיו כְּמִפְנֵי־חֶרֶב וְרִחַף אִין

וְלֹא־תִהְיֶה לְכֶם תְּקוּמָה לִפְנֵי אִיבֵיכֶם:

לח וְאָבַדְתֶּם בְּנֹזִים וְאָכְלָה אֶתְכֶם אֶרֶץ אִיבֵיכֶם:

לט וְהִנְשַׁאֲרִים בְּכֶם יִמְקוּ בְּעֹזֶם בְּאֶרֶץ אִיבֵיכֶם

וְאֶף בְּעֹזֶת אֲבַתֶּם אֲתֶם יִמְקוּ:

שלב ג

חית השדה באדם
ובבהמה

שלב ד

מלחמות ונדבך

רעב

שלב ה

בשר ילדים

ישמדו הבמות

החרבת הערים
ושממת הארץ

פיזור העם בגוים

שממת הארץ

הארץ בזמן הגלות
"תרצה את
שבתותיה"

פחד ומנוסה מן
הגוים

אבדן העם

והנשארים בחיים ..

מ וְהִתְנַדְּוּ אֶת־עֵינֵיכֶם וְאֶת־עַנְוֹתֵיכֶם בְּמַעַלְלֵי אֲשֶׁר מָעַלְוּ בְּכִי וְאֵלֶּךְ אֲשֶׁר־הִלַּכְוּ עִמּוֹ בְּקִרְיִי:

מא אֲף־אֲנִי אֵלֶּךְ עִמָּכֶם בְּקִרְיִי וְהִבֵּאתִי אֹתְכֶם בְּאֶרֶץ אֲיִבֵיהֶם אוֹ־אֲזִי וְכָנַע לְכַבְּכֶם הָעָרֶל וְאֲזִי יִרְצֹו אֶת־עֵינֵיכֶם:

מב וּזְכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב

וְאֵף־אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֵף־אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכָּר וְהָאֶרֶץ אֶזְכָּר:

מג וְהָאֶרֶץ תַּעֲזֹב מֵחֶם וְתִרְצֵן אֶת־שַׁבְּתֹתֶיהָ בְּהִשְׁמָחַ מֵחֶם וְחֶם יִרְצֹו אֶת־עֵינֵיכֶם

עַן וּבִזְעַן בְּמִשְׁפָּטֵי מֵאָסוּ וְאֶת־חֻקְתִּי גָעַלְהָ נַפְשָׁם:

מד וְאֲף־גַּם־זֹאת בְּהִיוֹתְכֶם בְּאֶרֶץ אֲיִבֵיהֶם לֹא־מֵאֲסָתִים וְלֹא־נִעְלָתִים לְכֻלְתְּכֶם לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתְּכֶם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם:

מה וּזְכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רְאשִׁנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי־אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהַיָּוֵת לָהֶם גְּלוּלִים אֲנִי יְהוָה:

מו אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרוֹת אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה בְּיַד וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּתַר סִינֵי בְּיַד־מֹשֶׁה: {פ}

חזרת העם בתשובה

אלף עמם בקרתי ... ואז ירצו את-עינים

ה' יזכור הברית

הארץ תרצה את שבתותיה

ה' לא ימאס בעם

חתימת עניינים שנאמרו בהר סיני

עֲרֻכִין

רביעי ושישי במזוהר

פרק כז

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

ב דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם

אִישׁ כִּי יִפְלֵא גֵדָר בְּעַרְפָּךָ נִפְשֶׁת לִיהוָה:

הדר ערכין

ג וְהָיָה עַרְפָּךָ הַזֹּכֵר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַד בֶּן־שְׁשִׁים שָׁנָה

וְהָיָה עַרְפָּךָ חֲמִשִּׁים שָׁקֶל כֶּסֶף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ:

ד וְאִם־נִקְבָּה הוּא וְהָיָה עַרְפָּךָ שְׁלֹשִׁים שָׁקֶל:

ה וְאִם מִבֶּן־חֲמִשׁ שָׁנִים וְעַד בֶּן־עֶשְׂרִים שָׁנָה

וְהָיָה עַרְפָּךָ הַזֹּכֵר עֶשְׂרִים שָׁקֶלִים

וְלִנְקָבָה עֶשְׂרֵת שָׁקֶלִים:

ו וְאִם מִבֶּן־חֲדָשׁ וְעַד בֶּן־חֲמִשׁ שָׁנִים

וְהָיָה עַרְפָּךָ הַזֹּכֵר חֲמִשָּׁה שָׁקֶלִים כֶּסֶף

וְלִנְקָבָה עַרְפָּךָ שְׁלֹשֶׁת שָׁקֶלִים כֶּסֶף:

ז וְאִם מִבֶּן־שְׁשִׁים שָׁנָה וְמֵעַלָּה

אִם־זֹכֵר וְהָיָה עַרְפָּךָ חֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵת שָׁקֶל

וְלִנְקָבָה עֶשְׂרֵה שָׁקֶלִים:

גברים ונשים בגלים שונים

ער של מר [עני]

h ואם-מך הוא מערְכָךְ והעמידו לפני הכהן והעריך אתו הכהן על-פי אשר תשיג יד הנדר געריכנו הכהן: {ס}

הקדשות: דיני הקדשות וגאולתם

בהמות
בהמה טהורה
בהמה טמאה
[עין רש"י]

ט ואם-בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה-קדש: לא יחליפנו ולא-ימיר אתו טוב ברע או-רע בטוב ואם-המר ימיר בהמה בבהמה והיה-הוא ותמורתו יהיה-קדש: יא ואם כל-בהמה טמאה אשר לא-יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את-הבהמה לפני הכהן: יב והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע כערך הכהן כן יהיה: יג ואם-גאול יגאלנה ויכף חמישתו על-ערְכָךְ:

בית

יד ואיש כיר-קדש את-ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אתו הכהן כן יקום: טו ואם-המקדיש יגאל את-ביתו ויכף חמישית כסף-ערְכָךְ עליו והיה לו:

חמישי [שביעי במזוהר]

שדה אחוזה

טז ואם משנה אחתו יקדיש איש ליהוה והיה ערְכָךְ לפי זרעו זרע תמר שערים בחמשים שקל כסף: זי אם-משנת היבל יקדיש שדהו כערְכָךְ יקום: יח ואם-אתר היבל יקדיש שדהו וחשב-לו הכהן את-הכסף על-פי השנים הנותרת עד שנת היבל ונגרע מערְכָךְ: יט ואם-גאול יגאל את-השדה המקדיש אתו ויכף חמישית כסף-ערְכָךְ עליו וקם לו: כ ואם-לא יגאל את-השדה ואם-מכר את-השדה לאיש אתר לא יגאל עוד: כא והיה השדה בצאתו ביבל קדש ליהוה כשנה חתום לכהן תהיה אחתו:

עשוי

שדה מקנה

כב ואם את-שדה מקנתו אשר לא משנה אחתו יקדיש ליהוה: כג וחשב-לו הכהן את מכסת הערְכָךְ עד שנת היבל ונתן את הערְכָךְ ביום ההוא קדש ליהוה:

כד בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר-לו אחות הארץ:
כה וכל-ערבך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה יהיה השקל:

[שקל = 20 גרה]

בכורות בעלי חיים

בכור בהמה
[טהורה]

בכור בהמה טמאה
[עין רש"י]

מרב: איסור
מכירה ופדיון

אשר יחרם
מן האדם

מעשרות

מעשר [שני]
מפרי הארץ

- מעשר בהמה

[בכור בהמה
טהורה מקדש
כבר לה]

שביעי

ר' בחז"ל
פירושים שונים

בפטי"ר

כו אף-בכור אשר-יבכר ליהנה בבהמה
לא-נקדיש איש אתו אם-שור אם-שה ליהנה הוא:
זז ואם בבהמה הטמאה ופדה בערבך ויסף חמשתו עליו
ואם-לא יגאל ונמכר בערבך:
כח אף-כל-חרם אשר יחרם איש ליהנה מכל-אשר-לו
מאדם ובהמה ומשנה אחתו לא ימכר ולא יגאל
כל-חרם קדש-קדשים הוא ליהנה:
כט כל-חרם אשר יחרם מן-האדם לא יפדה מות יומת:

ל וכל-מעשר הארץ מגרע הארץ מפרי העץ ליהנה הוא קדש ליהנה:
לא ואם-גאל יגאל איש ממעשרו חמשתו יסף עליו:

לב וכל-מעשר בקר וצאן כל אשר-יעבר תחת השבת
העשירי יהיה קדש ליהנה:
לג לא יבקר בין-טוב לרע ולא ימירנו
ואם-המר ימירנו והנה-הוא ותמורתו יהיה-קדש לא יגאל:
לד אלה המצות אשר צוה יהנה את-משה אל-בני ישראל בהר סיני:
{חוק}